

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/224/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010768
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813010768.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 25. 04. 2016 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Jarmily Mokrej a Ľudmily Hianikovej v trestnej veci proti obžalovanej M. C.

rozhodol:

Obžalovaná M. C., nar. XX. XX. XXXX v K., okres O., trvale bytom G., A. XXX/XX, okres O., t. č. bytom O., A. XX/X

je vinná, že:

v presne nezistenom čase minimálne od začiatku roku 2002 do roku 2005 v Prievidzi, v bytoch na Gorkého ulici 13/9 a Ciglianskej ceste 1113/111 opakovane, spočiatku sporadicky, neskôr takmer denne alebo niekoľkokrát denne fackala, bila rukami, remeňom, doskou na krájanie a varechou svoju dcéru A. Z., nar. XX. XX. XXXX, táto musela kľačať v kúte, ťahala ju za vlasy, kopala ju na zemi do celého tela, od 09. 01. 2006 do 10. 10. 2006 v Považskej Bystrici v byte na ulici A. opakovane fackala svoju dcéru A. Z. a udierala jej hlavu o skriňu, jedenkrát ju zhodila na zem, kde ju kopala a taktiež ju sotila do zrkadla, ktoré sa rozbilo a poškodená sa porezala na lakti a od 10. 10. 2006 najneskôr do 27. 10. 2010 v Rajci, v dome na C. ulici XXX/XX svoju dcéru A. Z., nar. XX. XX. XXXX opakovane, spočiatku približne trikrát do mesiaca, neskôr približne trikrát do týždňa bila rukami, varechou a remeňom po celom tele, čím jej spôsobila modriny a jazvy na nohách, dávala jej facky, kričala po nej, nadávala jej, jedenkrát hodila po nej teplu žehličku, v dôsledku čoho má jazvu na predlaktí, pričom toto konanie u A. Z. vyvolalo psychické utrpenie s duševnými bolesťami vo forme pocitov strachu, úzkosti, ochudobnenia bežných emócií, stratou pocitu bezpečia a istoty a približne od 08. 12. 2010 došlo u A. Z. pod vplyvom strachu, že by ju úrady zverili do starostlivosti matky, k spusteniu syndrómov posttraumatickej stresovej poruchy,

t e d a:

- týrala blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, vyvolávaním strachu a stresu a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchala po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l a

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. č. 300/2005 Zbierky zákonov v znení zákona č. 224/2010 Zbierky zákonov (ďalej Tr. zák.) v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák.

a z a t o s a
o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 2, § 42 ods. 2, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň z r u š u j e výrok o treste, ktorý bol obžalovanej M. C. uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. 28T 149/2011 zo dňa 6.2.2012, právoplatný dňa 3.12.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza č. 2Nt 4/2013 zo dňa 30.6.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 23 Tos 103/2015 zo dňa 22.10.2015 a trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. 3T 147/2013 zo dňa 9.9.2013, právoplatný dňa 4.4.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená strana X. práce, sociálnych vecí a rodiny O., U. sociálnych vecí a rodiny, Z. 1, O. s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

A. na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovanú, znalkyňu O.. M., svedkov M.. M., Z., Z., R., M., Z., E., G., A., M.. R., M.. Y., M., K. V., T. V., J. Z., M., V., podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku so súhlasom prokurátora obžalovanej bola prečítaná výpoveď svedkyne maloletej A. Z. z prípravného konania na čísle listu 61 - 94, podľa § 269 Trestného poriadku boli oboznámené listinné dôkazy číslo listu 151 - 177, 179 - 229, 242 - 244, 267 - 269, správy o povesti číslo listu 230, 231, 270, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 271, trestný rozkaz číslo listu 263 - 266, register trestov číslo listu 272, 380, spisu Okresného súdu Prievidza číslo 2Nt 4/2013.

Obžalovaná okrem iného uviedla, že zo skutku sa cíti byť nevinná. V roku 2002 sa presťahovali na sídlisko Sever. Vtedy to bolo v poriadku, A. navštevovala škôlku. Potom sa presťahovali na ulicu R., tam tiež chodila do škôlky. Potom začala chodiť do školy, v roku 2007 sa rozviedla, presťahovali sa do Považskej Bystrice. Neskôr sa presťahovali do Rajca, kde tiež chodila do základnej školy. Problémy začali v roku 2009, A. sa zaľúbila, mala 11 rokov. Ten chlapec mal 17 rokov, býval v Bojniciach. Bola to riešiť s bývalým svokrom, bývalou svokrou a bývalým manželom. Snažila sa A. vysvetliť, že už má menštruáciu, že chlapi sú takí, že aj keď dievča povie nie, nerešpektujú to. Vysvetlila jej, že môže zostať tehotná. Tieto jej dohovory nepomáhali. Problémy medzi nimi sa stupňovali, A. začala robiť všetko preto, aby sa dostala do Bojníc. Začali medzi nimi veľké konflikty, A. jej vykrikovala, že radšej mala ísť na potrat ako ju porodiť. Potom, čo predseda senátu prečítal výpoveď obžalovanej z prípravného konania zo 17. 12. 2012, kde uviedla, že sa priznáva k spáchaniu skutku, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie, ľutuje to; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, uviedla že to tak nebolo, bolo jej povedané, že ak sa prizná môže uzavrieť na prokuratúre dohodu o vine a treste a dostane podmienený trest. Nepopiera, že Sára od nej dostala, ale nikdy ju netýrala. Dostala po zadku, keď vyvádza. Bolo to už v čase, keď mala 3 alebo 4 roky. Iné výchovné prostriedky nepoužívala. Na otázku z akého dôvodu sa odsťahovali z Bojníc uviedla, že svokra zasahovala do ich života. Donútila manžela, aby sa odsťahovali, myslela si, že do budúcnosti to nebude mať žiaden význam. Na otázku prokurátora uviedla, že takéto výchovné prostriedky používala aj vo vzťahu k synovi. Na sídlisku Sever, na ulici W. nebývali ani rok. V tej dobe nemali problémy, deti chodili do školy, ona chodila do práce. Keď sa presťahovali na ulicu R. ani tam neboli problémy. Je pravda, že A., keď neposlúchala dostala po zadku, v jednom prípade aj varechou. Nebolo to však tak ako to popisuje A.. Nikdy nedostala remeňom. Nikdy sa jej nevyhrážala. Na otázku prokurátora uviedla, že A. dostala po zadku raz alebo dvakrát do mesiaca. Chcela by uviesť, že keď prišla o prácu dávala pozor na 5 detí. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania,

kde uviedla, že A. niekedy dostala po zadku aj niekoľkokrát do týždňa, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaná uviedla, že takto nevytviedala, policajti si upravili výpoveď ako chcú. Je pravdou, že mala možnosť výpoveď si prečítať, neprečítala si ju, bola to chyba. Na otázku prokurátora uviedla, že keď bývali na ulici Gorkého a tiež na ulici R. neboli v dobrej finančnej situácii. Bolo to preto, že manžel chodil na týždňovky, požíval alkohol, nenosil domov peniaze. Na otázku prokurátora, či hrávala automaty uviedla, že kedysi áno. Finančnú situáciu rodiny to neovplyvnilo. Situáciu riešila tak, že podala návrh na rozvod, ako dôvod uviedla, že manžel požíval alkohol. Po vzájomnej dohode s rodinou manžela neuviedla ako dôvod, keďže manžel nerobil problémy s rozvodom, skutočnosť, že manžel ju bítaval. Na otázku prokurátora, že predtým nespomínala, že by manžel bil, uviedla, že ju bítaval. Je pravdou, že v tom období sa jej syn odsťahoval k otcovi, ako dôvod uviedol, že sa už na situáciu v rodine nemôže pozerať. Bolo to v súvislosti s tým ako sa správal jej manžel. Následne sa odsťahovala do Považskej Bystrice. Spolu s dcérou tam bývali 8 mesiacov. Dcéra tam chodila do školy, neboli s ňou žiadne problémy. Podľa jej názoru, dcéra A. v tej dobe bola šťastná, vychádzali spolu dobre. Nie je pravdou, že by ju fyzicky napádala, sotila do zrkadla. Taktiež po nej nehodila žehličku. V Považskej Bystrici nebola riadne zamestnaná, pracovala na dohodu v bazáre. V tej dobe mala priateľa, tento bol zamestnaný. Podieľal sa na chode domácnosti, všetko platil on. Z Považskej Bystrice sa odsťahovali do P. Tam boli asi jeden rok a trištvrte. Spočiatku bolo všetko v poriadku, potom začali spomenuté problémy s tým chlapcom z Bojníc. Dcéra A. bola v puberte, spočiatku si dala povedať. Snažila sa ju vychovávať, keď ju trestala boli to také tresty ako to, že nemohla pozeráť televízor, nemohla ísť na počítač. Jej snahu vychovávať ju, marili starí rodičia, presviedčali ju, že u nich jej bude lepšie, všetko jej dovolili. Na otázku prokurátora uviedla, že o dcéru sa riadne starala, varila, upratovala. Chce uviesť, že keď ešte bývala na ulici R. starala sa o X detí. O tieto deti sa starala v čase, keď ich rodičia boli v práci. Dcéra, keď chodila do školy dostala riadne desiatu, chodila na obedy, keď sa dozvedela že fajčí, prestala jej dávať vreckové. Keď vyvrcholila situácia s tým chlapcom z K., je pravdou, že A. dostala po ústach, dala jej do ruky nôž a povedala jej že ju môže zabiť, ona sa A. nevyhrážala zabitím. Situácia sa začala meniť medzi nimi, keď sa zoznámila s tým chlapcom z Bojníc, bola zmenená, začala fajčiť, preto jej začala kontrolovať mobil, zistila, že si píše s tým chlapcom zaľúbené esemesky. Bolo v nich aj to, že sa dostane do Bojníc. Priznáva, že A. potom dostala po ústach viackrát. Nevie si vysvetliť ako mohla u A. vzniknúť posttraumatická stresová porucha. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede obžalovanej z prípravného konania, kde okrem iného uviedla, že je možné, že posttraumatická stresová porucha u dcéry mohla vzniknúť aj z toho dôvodu, že po nej kričala, bila ju, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaná uviedla, že dcéra dostala. Na otázku predsedu senátu ako si vysvetľuje skutočnosť, že celkom z dvoch výpovediach v prípravnom konaní sa priznala v trestnej činnosti, uviedla, že si výpovede neprečítala, dcéru nikdy netýrila. Situáciu medzi A. a tým chlapcom chcela riešiť a riešila aj so starými rodičmi, nesúhlasila aby Sára spávala v jednej miestnosti s tým chlapcom, nerešpektovali to. Bolo to ešte v období, keď A. bývala s ňou. V tej dobe len chodievala do Bojníc. Potom sa odsťahovali z Rajca do Prievidze, ona išla bývať ku svojmu otcovi, A. nahlásila do školy na ulici A. R.. V tej dobe A. bývala väčšinou u starých rodičov. Keď potom mala byť v škole týraná, bola preradená do školy v Bojniciach. Nakoniec po vzájomnej dohode so starými rodičmi A. začala bývať u nich. Toto bolo v roku 2010, bolo dohodnuté, že otec si zoberie A. do svojej starostlivosti. Keď sa pýtali A., či chce bývať s ňou alebo u starých rodičov, povedala že u starých rodičov, pretože ona je stále v robote. Na otázku prokurátora uviedla, že nevedela o tom, že sa A. niekomu zdôverila, že je týraná. Na otázku uviedla, že A., keď bývala v Rajci mala kamarátky Tepličancovú, Náležinskú. Je pravdou, že potom zakázala A. stretávať sa s Náležinskou, dozvedela sa, že táto kradla v Tesco a chcela to zvaliť na A.. Na otázku prokurátora uviedla, že A. bola zverená do starostlivosti otca v čase, keď bývala u starých rodičov asi rok a pol, bolo to na základe A. rozhodnutia, mala už 12 rokov. A. bývala u starých rodičov z toho dôvodu, že mala finančné problémy, v Prievidzi si nenašla prácu, prácu si našla v Bratislave. Na otázku obhajcu uviedla, že už od začiatku mala zlý vzťah so svokrou, táto nesúhlasila, aby si jej syn zobral slobodnú matku. A. stále na ňu volala sociálku, títo nikdy na deťoch žiadne stopy násilia nenašli. Na ďalšiu otázku obhajcu uviedla, že byty jej a svokry susedili, mali spoločnú stenu. V tej dobe jej svokra vyčítala, že deti týra. V tej dobe bola na materskej dovolenke. Do práce nastúpila, keď Sára začala chodiť do škôlky. Na ďalšiu otázku obhajcu uviedla, že jej bývalý manžel používal, keď deti bil, na bitie aj remeň. Nepoužila dosku na krájanie na to, aby zbila deti. Povedala len že, ak nebudú poslúchať dostanú s ňou. Na otázku obhajcu uviedla, že A. zbožňovala, keď bol jej otec opitý, vtedy jej kúpil všetko. Tento sa ale nezaujímal o deti, ako žijú, do ktorej triedy chodia. Po presťahovaní na ulicu Cigliansku sa vzťah s bývalým manželom ešte zhoršil, stála len sedel v krčme. Na ďalšiu otázku uviedla, že A. nikdy nekopala, neťahala za vlasy. Keď sa presťahovali do Považskej Bystrice, podala návrh na rozvod, v rámci rozvodového konania bola cestou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny šetrená aj A.. V tej dobe uviedla, že chce zostať s matkou.

V Považskej Bystrici nikdy fyzicky nenapadla Sára tak ako je to v jej výpovedi, že ju mala dokopať a sotiť do zrkadla. Na otázku predseda senátu, aby sa vyjadrila k fotografii v spise, kde vidieť jazvu A., uviedla že toto vzniklo, keď sa korčuľovala, spadla, bolo to v Považskej Bystrici. Po presťahovaní do Rajca, bolo potrebné opraviť dom, v tej dobe A. asi 3 mesiace bývala u sestry priateľa. V tej dobe pravidelne chodievala do Bojníc, svokra vedela kde býva. Keď bývali v Rajci boli na tom finančne dobre, pracovala, taktiež jej priateľ, keď bola v práci o A. sa starala jej matka s priateľom Lojzom. V tej dobe sa Sára nikdy nesťažovala, že má nedostatok jedla, hovorila, že musí držať diétu. Do Prievidze sa vrátili pred Vianocami 2009, priateľ išiel do väzenia, sama nezvládala platiť byt. Na otázku obhajcu uviedla, že v tej dobe sa správanie A. voči jej osobe zhoršilo, nadávala jej, vyhrážala sa jej, že stará matka má právnik, že pôjde k policajtom, že ju týra. A. je ambiciózny človek, pre svoj prospech je schopná hrať na dve strany. Na otázku obhajcu, či bola zo strany orgánov činných v trestnom konaní nahováraná na priznanie, uviedla, že Mgr. R. povedala, že ak sa prizná môže byť dohoda o vine a treste a môže dostať podmienku. Na otázku, či formulácie vo výpovediach sú jej, uviedla, že celkom nie. Na otázku predsedu senátu prečo si nezobrala advokáta v prípravnom konaní uviedla, že bola presvedčená, že dostane podmienku. Na otázku predsedu senátu, aby vysvetlila prečo svedok R. v prípravnom konaní uvádzal to, čo uvádzal, uviedla že odišiel k otcovi, keď mal 12 rokov. Dcéra odišla k starým rodičom, keď mala 11 rokov, nie je to zvláštna náhoda. Na ďalšiu otázku uviedla, že nepochádza z nejakej zvlášť dobrej rodiny, rodičia boli rozvedení, matka mala problémy s alkoholom. Na ďalšiu otázku uviedla, že nikdy vo svojej rodine nezažila nič také ako tvrdí A., že sa malo stať. Na otázku, aby vysvetlila ako sa stalo, že mala v pätnástich rokoch dieťa, uviedla, že strašne ľúbila otca dieťaťa. Na ďalšiu otázku predseda senátu, aby skúsila vysvetliť prečo svedok R. uvádza v podstate tie isté skutočnosti ako Sára, uviedla, že si to nevie vysvetliť prečo to syn uvádza. Určite bol nahnevaný, že odišla. Podľa jej názoru syn znenávidel jej partnera, ktorý ju bil. Na otázku predseda senátu, že z výpovede svedka R. vyplýva, že odišiel z dôvodu ako sa správala ona, uviedla, že to nevie uviesť. Na otázku predsedu senátu, aby sa vyjadrila k obsahu denníku Sára, ktorý sa nachádza na čísle listu 151 až 158, uviedla že ho nečítala celý, bola to ale katastrofa. Je presvedčená, že skutočnosti tam uvedené sú výmysel dvanásťročného dievčaťa. Na otázku predsedu senátu, že hoci odišli od nej dve deti je vina na niekom druhom uviedla, že nie, pociťuje určitú mieru viny, ale A. v živote netýrala. Skutočnosti uvedené v obžalobe A. nikdy neurobila. Nie je pravdivé tvrdenie A., že nevarila, že musela variť sama. V súčasnej dobe má A. 16 rokov, odšťahovala sa od nej, keď mala 11 rokov, aktuálne nemajú medzi sebou žiadne vzťahy. Na otázku ako si vysvetľuje skutočnosť, že bola zverená do výchovy a opateru otca, uviedla, že ona s tým súhlasila. Keby trvala na tom, že chce aby A. bývala s ňou, bola by od nej ušla. Na otázku predsedu senátu, aby sa vyjadrila k tomu, čo uvádzajú stará mama A. a tiež je to uvedené v znaleckom posudku, že A. keď išla do Bojníc tešila sa tam, naopak, keď sa vracala do Rajca mala žalúdočné problémy; uviedla že stará matka vždy pchala do A. lieky. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadrila k tvrdeniam A., že ona voči nej neprejavovala materinskú lásku, nikdy si ju nepritúlila, uviedla, že prisahá, že klame, aby zostala v Bojniciach. Nie je pravdou, že by zakazovala A. stretávať sa so starou matkou v Bojniciach. Podľa súdneho rozhodnutia sa mohli stretávať každý druhý víkend, mohli sa však stretávať aj v inom termíne.

Znalkyňa O. M. okrem iného uviedla, že vypracovala znalecký posudok v prípade poškodenej, ešte predtým bola s ňou trikrát v kontakte. Venovala tomu dosť veľa času, nakoľko sa mala vyjadriť k otázke posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej. Za týmto účelom pribrala konzultanta z odboru psychiatrie. Počas stretnutí poškodená podrobne popísala zážitky, ktoré mala, tieto veci sa pomerne zhodovali so skutočnosťami, ktoré uvádzala Mgr. Y., keď k nej chodievala na terapie. V čase, keď prichádzala do styku s poškodenou zistila, že prekonala posttraumatickú stresovú poruchu. V tej dobe táto už bola v remisii, porucha bola na ústupe. Poškodená sa prestala obávať, že by sa mohla niekedy vrátiť k obžalovanej. Obava z tohto bola spúšťačom prejavov posttraumatickej stresovej poruchy. V rámci vypracovania znaleckého posudku boli skúmané pamäťové schopnosti poškodenej, tieto vyšli ako priemerné. Počas vyšetrenia nebolo zistené, že by poškodená mala sklony ku konfabuláciám. Mala tendenciu ku sociálne žiaducim odpovediam. Mala snahu, aby sa javila v sociálne pozitívnejšom svetle. Posttraumatická stresová porucha sa prejavovala najmä desivými snami, tieto popísala vo svojom denníku. Tento je súčasťou trestného spisu. Tiež sa prejavovala flashbeckmi - zážitkami, na určitý okamih mala pocit, že to prežíva znova. Prejav poškodenej, keď popisovala zážitky bol primeraný popisovaným zážitkom. Zážitky opisovala vieryhodne. Na otázku prokurátora uviedla, že vzťah k obžalovanej bol zmesou nenávisť, strachu, zlosti. Na otázku prokurátora, či je možné takýto prejav si vsugerovať uviedla, že v praxi sa s tým ešte nestretla. Posttraumatická stresová porucha vzniká buď pri jednom traumatizujúcom zážitku alebo po viacerých traumatizujúcich zážitkoch. Táto porucha nevzniká u každého človeka, ktorý prekoná určitú traumu. Prejavuje sa tým, že človek je ľakavý, je vo zvýšenom psychickom napätí. Má problémy so spaním, v prípade detí sa jedná o desivé sny.

Osoba trpiaca posttraumatickou stresovou poruchou sa vyhýba zdroju svojich problémov. Konanie v Rajci popisovala reálne, popisovala nedostatok citov, uvádzala, že bola utiahnutá, sú to symptómy, ktoré spadali do psychického utrpenia. Na otázku prokurátora uviedla, že v doplnku znaleckého posudku uvádzala, že psychické utrpenie pociťovala poškodená v období, keď bývala v Rajci. Zotrúva na závere, ktorý uviedla v bode 13 posudku, akým spôsobom pociťovala poškodená konanie obžalovanej. Na otázku obhajcu akým spôsobom si môže štvorročné dieťa pamätať na udalosti ako sa odohrali uviedla, že takéto dieťa si dokáže zapamätať takéto udalosti útržkovite, dokáže si zapamätať silnejšie zážitky, nedokáže ich presne popisovať. Na otázku obhajcu uviedla, že bola prítomná pri výsluchu poškodenej, ako uviedla aj v posudku, podpisovanie zážitkov štvorročného dieťaťa, keď toto je staršie, je ovplyvnené vekom tohto staršieho dieťaťa. V tej časti nepovažuje výpoveď za úplne vieryhodnú. Na ďalšiu otázku uviedla, že poškodená prežívala intenzívnejšie, vracala sa k zážitku v Považskej Bystrici, v súvislosti s tou jazvou. Taktiež intenzívnejšie prežívala zážitok, keď mala asi 10 rokov a obžalovaná hodila po nej žehličku. Na otázku obhajcu uviedla, že je pravdou, že v prípade takto starých detí ako bola v čase vyšetrenia poškodená, sa stretla s tým, že si vymýšľali, ale s takto vieryhodným vymýšľaním sa v praxi doteraz nestretla. Tvrdenia poškodenej nepovažuje za výmysel. Tvrdenia poškodenej, poškodenej verila. Uvádzané skutočnosti prvýkrát poškodená povedala M.. Y. v nemocnici, nebolo to teda v domácom prostredí. Povedala to preto, lebo mala obavu v tej dobe, že by sa musela vrátiť k obžalovanej - matke, údajne ju videla nikde na polícii. V tej dobe bola v tom, že umiestnenie u starej matky je len dočasné. V čase vyšetrenia nezistila, že by poškodená mala nejakého priateľa. Podstatné bolo v tej dobe ako ju hodnotili v škole, hodnotenia boli pomerne dobré. Na otázku predsedu senátu uviedla, že na záveroch znaleckého posudku a doplnku znaleckého posudku aj potom, čo počula výpoveď obžalovanej trvá.

Svedok Šimorka okrem iného uviedol, že o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obžaloby sa dozvedel, až keď si poškodenú zobral k sebe. Je pravdou, že s obžalovanou žil, bývali na R. ulici, je pravdou, že deti dostávali. Pokiaľ sa týka toho, čo sa malo diať v P. a v O. K. o tom nevie nič. Na otázku akým spôsobom boli deti bité uviedol, že varechou, v tej dobe chodieval pracovať mimo miesta bydliska, domov chodieval raz za dva týždne. Deti trestala obžalovaná. Nevidel, že by obžalovaná trestala deti iným spôsobom ako varechou. Na otázku prokurátora uviedol, že obžalovaná trestala deti vtedy, keď dostala nervy. Na ďalšiu otázku uviedol, že s obžalovanou sa rozišiel, keď si táto našla priateľa. Môže potvrdiť, že obžalovaná sa starala o rodinu, riadne varila. V závere tomu už tak nebolo, až neskôr sa dozvedel, že poškodená je u starých rodičov. Na ďalšiu otázku uviedol, že mala zlozvyk fajčiť, taktiež hrávala automaty. Je pravdou, že sa starala v jednom období o cudzie deti. Skutočnosť, že poškodená mala byť týraná sa dozvedel od lekárky, zo správy tejto lekárky. Neskôr sa potom rozprával s dcérou - poškodenou, hovorila mu akým spôsobom bola týraná, obžalovaná ju posielala žobrať, nemala dostatok jedla, zo školy v Rajci sa dozvedel, že už polroka nemá zaplatené obedy v školskej jedálni. Poškodená, keď sa vracala k obžalovanej z víkendov v Bojniciach mala pravidelne žalúdočné problémy. Keď išla na víkend do Bojníc bolo to veselé dievča. Keď sa snažili zistiť dôvod, poškodená im to nepovedala. Je pravdou, že keď býval s obžalovanou na Ciglianskej ceste nadmerne požíval alkohol. Na otázku obhajcu uviedol, že osobne nezbil poškodenú ani syna. V dobe, keď býval s obžalovanou a poškodenou v Bojniciach a na sídlisku Sever v Prievdzi také veci aké sú uvedené v obžalobe neriešil. V tej dobe poškodená nebola utiahnutá, bola veselá. Takou bola aj keď bývali na Ciglianskej ceste. Všetko sa stalo potom ako obžalovaná odišla preč. Povahovo sa zmenila. Bolo to v období, keď odišla z R. cesty. Je to asi XX rokov dozadu, posledný rok pred rozvodom už nežili spolu. Na otázku obhajcu uviedol, že poškodená sa začala sťažovať na žalúdočné problémy, keď žili v Rajci. Snažil sa od poškodenej zistiť príčinu, nepovedala mu, asi sa bála. Predpokladá, že sa nezverila ani starej matke. Nevie o tom, že by poškodená povedala o problémoch starej matke, keď ju vozili do Rajca. Na ďalšiu otázku uviedol, že mal doma opasok s prackou, keď bol malý bol zbitý otcom s takýmto opaskom, je možné, že o tomto rozprával poškodenej. Na otázku predsedu senátu uviedol, že v prípade fyzických trestov detí, toto robila obžalovaná. Keď bol doma, napriek upozorneniam obžalovanej, že bitka nie je všetko, obžalovaná v tom pokračovala. V tej dobe na obžalovaného bývala niekedy zlostná a agresívna. Stalo sa tiež, že sa pokúsila napadnúť aj jeho. Pripúšťa, že obžalovaná mohla byť nervózna niekedy aj z jeho správania. Na otázku obhajcu kedy povedala poškodená, že chce bývať s ním uviedol, že keď sa presťahovali do Rajca. Na otázku predsedu senátu či, keď sa dozvedel potom čo sa malo diať sa poškodenej spýtal prečo to tak dlho tajila, povedala, že sa obávala to povedať, obžalovaná jej to zakázala. Dokonca mala naviesť poškodenú, aby ukradla jeho matke šperky. Skutočne je to pravda. Odcudzenie šperkov táto zistila skôr ako sa k tomu poškodená priznala. Nevie sa vyjadriť prečo vzťah medzi obžalovanou a jeho matkou bol a je zlý, nevie to vysvetliť. Na ďalšiu otázku uviedol, že keď od roku 2010 poškodená bývala v Bojniciach, mala zlé sny, sám to pozoroval. Mala tiež bolesti hlavy, zvracala. Kým bývali spolu nič také nepozoroval.

Je pravdou, že určitú dobu žil v spoločnej domácnosti s obžalovanou a jej synom Mariánom. Tohto si potom zobral otec, prečo tomu tak bolo nevie, nechcel mu to povedať. Môže uviesť, že niekedy bitka ktorou trestala poškodenú obžalovaná bola prehnaná. Je pravdou, že obžalovaná bola odsúdená za neplatenie výživného na poškodenú, bolo to v období, keď si zobral poškodenú k sebe do Bojníc. Na otázku obhajcu uviedol, že keď býval s obžalovanou v spoločnej domácnosti, táto sa hrávala s deťmi, chodievali na výlety. Nebývala bezcitná vo vzťahu k dcére.

Svedkyňa K. Z., stará matka poškodenej okrem iného uviedla, že obžalovaná ju požiadala okolo 8. decembra 2010, keď sa prisťahovala z Rajca do Prievidze, že nemá prácu ani prostriedky, či by sa o poškodenú mohla starať, aby sa poškodenej ujala. Mala sa spolu s otcom poškodenej o poškodenú starať. Potešila sa, požiadala, ale obžalovanú, aby jej túto skutočnosť potvrdila na papieri. Stalo sa to, doklad si dala overiť. Následne sa spolu s otcom poškodenej starala o poškodenú, táto chodila do školy na ulici A. R.. Po určitej dobe začala mať poškodená problémy, veľmi ju bolela hlava, strhávala sa zo spánku, keď sa ju snažila ráno zobudiť, dávala pred seba ruky, ako keby obranný mechanizmus pred bitím. Mala strach, že ju niekto chce biť. Bolesť hlavy sa stupňovali, nakoniec musela poškodenú dať do nemocnice. Pri hospitalizácii sa nezistilo z čoho má problémy. Po určitej dobe sa to zopakovalo, opätovne bola poškodená hospitalizovaná. Napriek tomu, že jej boli urobené podrobné vyšetrenia, poškodená mala stále strach. Nakoniec požiadala lekárku, či by nedala urobiť poškodenej psychologické vyšetrenie. Pri tomto vyšetrení sa poškodená lekárke "otvorila" a všetko porozprávala. Porozprávala všetko, čo zažila s obžalovanou odvtedy ako sa táto rozviedla s jej synom. Uviedla, že problémy začali potom, keď sa odsťahovala s obžalovanou do Považskej Bystrice. Po tom to pokračovalo v Rajci. Aby povedala pravdu, keď brávala od obžalovanej poškodenú každé dva týždne, táto nerobila žiadne problémy, dievča bolo vždy vysmiata, tešila sa, že ide do Bojníc. Potom čo bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania, kde uvádzala, že poškodená mala problémy s obžalovanou ešte predtým ako odišli do Považskej Bystrice, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že to tak nevnímala, chce uviesť, že keď sa vracala do Rajca bola mĺkva. Myslela si, že je unavená z cesty a preto aj vracala. Až potom povedala poškodená, čo sa jej deje. Neskôr povedala, že obžalovaná sa jej vyhrážala že, ak niečo povie v Bojniciach, dobije ju ako sviňu. Na otázku predsedu senátu, že samotná poškodená vypovedala, že konanie obžalovanej sa malo diať už od roku 2002, svedkyňa uviedla, že nevie o tom nič. Na otázku prokurátora uviedla, že o tom, čo sa dialo poškodenej sa dozvedela až od poškodenej a zo správy psychologičky Mgr. Y.. Je pravdou, že v období, keď obžalovaná bývala na sídlisku Sever v Prievidzi a na Ciglianskej ulici, nevychádzali spolu dobre. Ona osobne proti nej nemala nič, zabezpečila im, keď sa zobrali s jej synom bývanie, keď zistila, že obžalovaná čaká s jej synom dieťa chcela, aby sa hneď zobrali. Dodnes nevie z akého dôvodu sa odsťahovali z bytu v ktorom bývali a ktorý im zabezpečila. Osobne nebola nikdy svedkom hrubšieho zaobchádzania obžalovanej s poškodenou. Ešte chce uviesť, že jedného dňa sa dozvedela v škole v Rajci, že poškodená chodievala na čierno na obedy, obžalovaná jej neplatila stravu. Bolo to napriek tomu, že výživné od syna dostávala mesačne vopred. V škole bolo povedané, že poškodenú nechávajú len zo súcitu chodiť na obed. Keď sa obžalovanej pýtala, čo to má znamenať, povedala jej, že musí zaplatiť výživné za syna. Poškodenej, keď sa vracala k matke do Rajca dávala na prílepenie potraviny a ich finančné prostriedky, tieto finančné prostriedky údajne poškodenej vždy obžalovaná zobrala. Nevie uviesť presnú dobu kedy sa mala obžalovaná začať správať zle voči poškodenej, poškodená to tajila, hovoriť o tom začala až po tom, keď už vedela, že sa k obžalovanej nevráti. Podala návrh na zverenie poškodenej do ich starostlivosti, až keď bolo rozhodnuté, že je zverená do starostlivosti otca, bola spokojná. Podrobnosti o tom ako sa obžalovaná k poškodenej správala, začala poškodená rozprávať po správe Mgr. Y.. Po tejto správe jej povedali v nemocnici, aby išla na políciu a podali trestné oznámenie. Na otázku prokurátora, či si všimla nejaké zranenia na tele poškodenej uviedla, že keď bola menšia, všimla si nejaké stopy po pádoch, neriešilo sa to. Je pravdou, že má jazvu na lakti, také Z - ko, obžalovaná ju mala údajne sotiť do zrkadla. Mala kolieskové korčule, nepamätá si že by na nich spadla. Má vedomosť, že poškodená nemala čo jesť, chodila po kamarátkach kde jej dávali jesť. To nebolo všetko, po určitej dobe zistila, že jej chýba zlato, chýbali jej 3 zlaté prstene, vtedy poškodená chodievala k nim, keď na poškodenú prtilačila, nakoniec sa jej priznala, že zlato zobrala, dávala ho obžalovanej a tá ho nosila do záložne. Zmenu v správaní poškodenej si všimla, keď k nim chodila na víkendy do Bojníc z Považskej Bystrice a z Rajca bola veselá, pri návrate bola mĺkva. Nikdy netušili prečo. Neskôr si to uvedomila prečo to bolo, bolo to preto, že vedela, čo ju čaká. Predtým, keď bývali v Prievidzi nič také si nevšimli. Na otázku prokurátora uviedla, že poškodená jej spomínala že, keď bývala v Rajci nesmeli ju navštevovať kamarátky. Nemala žiadnu kamarátku. Poškodená nemávala nekludný spánok, keď chodila len na víkendy, po presťahovaní ,ako uvádzala, mala nekludný spánok. Na otázku obhajcu uviedla, že keď bývali vedľa seba v Bojniciach, vo vedľajších bytoch, nevie, či pracovníčky úradu práce sociálnych vecí a rodiny chodievali na návštevu

do ich rodiny. V tom období sa vôbec nestretávali. Bolo tomu tak napriek tomu, že bývali v susedných bytoch. Nevie uviesť aké bolo manželstvo jej syna a obžalovanej, nestarala sa do nich. Je pravdou, že syn mal problémy s alkoholom. Nevie o tom, že by poškodená v čase, keď chodila k nim z Rajca sa kamarátila so J., tento býval v susedstve. Je pravdou, že jeho matka udržiavala vzťah s jej synom. Obžalovaná nebola v čase, keď bývala v Rajci toto riešiť, že si neželá, aby sa poškodená stretávala so J.. Na otázku predsedu senátu uviedla, že nevie uviesť, či si poškodená písala denník, ktorý sa nachádza v spise už predtým ako začala bývať u nich v Bojniciach, alebo až potom. Tento denník našla v izbe poškodenej, keď upratovala. Má pocit, že to bolo až potom, keď podala trestné oznámenie. Je pravdou, že si prečítala to, čo je v denníku, je to hrozné. Bála sa spýtať poškodenej na obsah toho denníka, aby ju nestresovala. Poškodená jej len povedala, že sa jej to snívalo. Podľa jej názoru, psychický stav poškodenej v súčasnosti oproti obdobiu v roku 2011 je lepší. Aktuálne na základe pokynu MUDr. W. poškodená neberie lieky, má doma k dispozícii lieky pre prípad zhoršenia jej zdravotného stavu. Tento rok chodí posledný rok do základnej školy, jeden školský rok vynechala, vymeškala veľa hodín v súvislosti so zlým zdravotným stavom. Na otázku predsedu senátu uviedla, že ohľadne popáleniny na tele, poškodená povedala, že obžalovaná hodila po nej žehličku. Na otázku obhajcu uviedla, že poškodená sa stretáva so svojím bratom M. R.. Tento chodieval na návštevy do Bojníc, s poškodenu sa majú veľmi radi. Nehovorili tomuto ako má vypovedať, vypovedá podľa svojho vedomia a svedomia. Na otázku predsedu senátu, aby popísala aj iné spôsoby akými mala byť poškodená bitá obžalovanou uviedla, že poškodená rozprávala, že v Považskej Bystrici ju mala obžalovaná zvaliť na zem a kopať. Taktiež hovorila, že jej namotala vlasy na ruku a vlasy vytrhala, chumáč vlasov. Taktiež spomenula, že v jednom prípade bola obžalovaná tak nahnevaná, že vyťahla nôž a s týmto sa zaháňala. Poškodená tiež povedala, že mala zákaz od obžalovanej čokoľvek povedať o praktikách obžalovanej. Podľa jej názoru sa poškodená zverovala kamarátkam v Považskej Bystrici a v Rajci o tom, čo zažila.

Svedkyňa Z. okrem iného uviedla, že cez ďalšiu kamarátku E. sa zoznámila s poškodenu. Táto hovorila, že obžalovaná ju bila rukami, niekedy aj varechou. Hovorila, že do týždňa ju zbila aj trikrát. Na otázku prokurátora, či poškodená mala dostatok stravy, uviedla, že ani nie. Raz bola svedkom toho ako obžalovaná kričala na poškodenu. Na otázku, či poškodená povedala niečo o minulosti uviedla, že len to, že sa stále sťahujú. Na ďalšiu otázku uviedla, že si všimla, že poškodená mala na tele modriny. Taktiež si všimla na jej tele jazvy. Tieto stopy na tele mala skoro stále. Poškodená sa jej zdala z hľadiska povahy ako psychicky labilná. Keď sa rozprávali, tak sa rozplakala. Na otázku prokurátora uviedla, že dôvodom nedostatku finančných prostriedkov v rodine malo byť to, že obžalovaná hrala automaty. Návštevy v rodine poškodenej boli v neprítomnosti obžalovanej. Aj keď s poškodenu nechodili do jednej triedy, dá sa povedať, že boli dôverné kamarátky. Stretávali sa asi 1 rok, v piatej triede. Nevie o tom, či bola poškodená zaľúbená do nejakého chlapca. Vie o tom, že poškodená chodievala do Bojníc za otcom a starou matkou. Spomínala v súvislosti s Bojnícami nejakého chlapca. Na otázku obhajcu uviedla, že vzťah poškodenej s matkou - obžalovanou bol veľmi zlý. Bolo tomu tak po celé obdobie. Aj v súčasnosti komunikuje s poškodenu cez facebook, poškodená v súčasnosti žiadneho priateľa nemá. Na otázku obhajcu uviedla, že poškodená hovorí, že u starých rodičov sa má dobre. Nevyjadruje sa o nich zle.

Svedkyňa E. okrem iného uviedla, že poškodenu spoznala v 3. Ročníku, keď prišla do ich školy. Postupne sa s poškodenu skamarátila, začala chodiť k nej domov. Stávalo sa, že jej matka - obžalovaná na ňu ziapala, nebolo to normálne. Spomína si na prípad, keď prišla pre poškodenu, chceli ísť von, obžalovaná prišla, nakričala na poškodenu, že má rozhádzanú izbu a strelila jej zaucho. Na otázku prokurátora, či sa jej poškodená zverila, že má problémy s obžalovanou, uviedla, že táto jej povedala, že obžalovaná ju často bije. Na ďalšiu otázku uviedla, že poškodená jej povedala, že ju bije rukou. Všimla si, že poškodená mala na tele modriny. Tieto mala po rukách, na nohách. Bolo to vidieť, keď sa prezliekala, nechcela veľmi o tom hovoriť. Stávalo sa, že poškodená sa stravovala aj u nich, nemali čo jesť. Pokiaľ vie v rodine nemali peniaze, pretože obžalovaná hrala automaty. Na otázku prokurátora, aký bol vzťah medzi obžalovanou a poškodenu, uviedla, že poškodená ju nemala veľmi rada. Pripadalo jej to ako trvalý stav. Hovorila, že radšej by bývala u starej matky. Na otázku obhajcu uviedla, že komunikuje občas s poškodenu cez facebook, nehovorila jej ako má vypovedať.

Svedkyňa G. okrem iného uviedla, že s poškodenu sa spoznala cez prázdniny, keď nastupovala do ich školy. Stali sa kamarátkami, poškodená sa jej zdôverovala. Bolo to v období, keď chodili do štvrtej triedy. Najprv hovorila, že to nemá v živote ľahké, hovorila, že v rodine nemajú finančné prostriedky, že jej matka niekedy minie všetky peniaze na automaty. Na otázku prokurátora uviedla, že vtedy jej ešte nepovedala, že bola fyzicky napádaná obžalovanou, neskôr povedala, že obžalovaná jej dávala zaucha, tiež povedala, že mala modriny, jazvu. Tieto jej mali byť spôsobené obžalovanou. Pokiaľ sa týka jazvy, táto mala vzniknúť tak, že mala niečo po nej hodiť. Priamo nevidela, že by bola poškodená fyzicky napadnutá obžalovanou. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde

okrem iného uviedla, že videla, že obžalovaná napadla poškodenú metlou, udierala ju po tvári, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla že áno, bolo to v kuchyni u nich doma. Stávalo sa, že keď jej zmizli modriny po tele, behom jedného až dvoch týždňov mala po tele ďalšie modriny. V jednom prípade obžalovaná dokonca napadla aj ju, na chodbe, myslela si, že je poškodená, kričala po nej. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že v jednom prípade sedela na dvore, obžalovaná prišla a začala ju ťahať za vlasy, pomýlila si ju s poškodenou, svedkyňa uviedla že bolo to tak, obžalovaná išla dnu a začala ziapať po poškodenej. Na ďalšiu otázku uviedla, že poškodenej pomohla, keď mala menštruáciu, nemala čo jesť, dala jej jedlo. Poškodená na rozdiel od ďalších kamarátok bola uzavretá. V súčasnosti poškodená býva so starou matkou, hovorievala, že jej je tam dobre. V súčasnosti komunikuje s poškodenou cez facebook, už sa aj stretli. Naposledy boli v kontakte osobne asi pred dvoma mesiacmi. V dobe, keď bývala v Rajci nehovorila o žiadnom kamarátovi. Na otázku predsedu senátu, odkedy mala mať poškodená takéto problémy s obžalovanou uviedla, že jej povedala, že od obdobia, keď začala hrať automaty. Podľa jej názoru bolo to v období ešte pred tým ako sa prisťahovali do Rajca. Na ďalšiu otázku uviedla, že osobne videla ako zbila obžalovaná poškodenú jedenkrát, viackrát bola prítomná pri tom, keď po nej kričala. Predpokladá keby mala poškodená priateľa, kamaráta, bola by sa jej s tým zverila. Pri poslednom kontakte nič také nehovorila. Na facebooku s ňou hovorila včera, táto jej len povedala, aby vypovedala pravdu. Obžalovaná v čase, keď nemali peniaze bola nervózna. Pokiaľ vie v súčasnosti má poškodená v škole známky dvojky, predtým v Rajci mala horšie známky trojky, štvorky.

Svedok A. okrem iného uviedol, že v trestnej veci proti obžalovanej ako vyšetrovateľ robil určité úkony. V deň, keď bola obžalovaná vypočúvaná, bolo jej doručované aj uznesenie o vznesení obvinenia, bola z toho prekvapená. Pri výsluchu vo všeobecnosti nepopierala spáchanie skutku. Bola prekvapená, že je to stíhané ako trestná činnosť, ona to označovala ako výchovné metódy. Spomína si, že dokonca chcela uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste. Robil vo veci aj viaceré úkony, z dôvodu organizačných zmien mu bol spis odňatý. Pri výsluchu z jeho strany nebol urobený žiaden nátlak na obžalovanú, aby sa priznala. Pred výsluchom bola obžalovaná podľa svojho procesného postavenia poučená, výsluchu protokoloval podľa toho, čo vypovedala. Na otázku, či výpoveď obžalovaná predtým ako ju podpísala si prečítala, uviedol že ju dáva na prečítanie, či si ju prečítala nevie uviesť. Na otázku obhajcu uviedol, že ťažko mohol ubezpečovať obžalovanú, že môže dostať podmienku, nerozhoduje o treste. Mohol akurát poučiť aký trest hrozí, vysvetliť v čom spočíva dohoda o vine a treste.

Svedkyňa Mgr. Chlupková okrem iného uviedla, že po kolegovi ako vyšetrovatelka realizovala trestnú vec proti obžalovanej. Pokiaľ sa týka výsluchu dňa 19. 07. 2013 obžalovaná bola poučená štandardným spôsobom, boli zistené kontaktné údaje obžalovanej. Bola poučená o svojich právach ako obvinená. Pred začatím výsluchu jej bolo doručované upozornenie o zmene právnej kvalifikácie. Bola poučená, že v prípade, že by sa priznala prichádzalo by do úvahy konanie o dohode o vine a treste. V takomto prípade bola možnosť zníženia trestnej sadzby o jednu tretinu. Výsluch bol zaprotokolovaný tak ako obžalovaná vypovedala. Časť výpovede bola spontánna, časť vecí sa pýtala. Bola poučovaná aj o dôvodoch väzby, v tej dobe sa uvažovalo o možnej väzbe. Tvrdila, že sa snažila poškodenú vychovávať, pripustila že raz za dva mesiace mohla poškodená od nej dostať. Je možné, že to nebolo úplné priznanie. Nevie uviesť, či obžalovaná si prečítala celú zápisnicu. Pri prvom výsluchu obžalovanej bola prítomná len pri podpise. K podpisu prišla, keď sa zápisnica mala podpisovať. Tvrdenie obžalovanej, že jej bolo vyhrávané väzbou nie je pravdivé. Bolo jej len vysvetlené, že v prípade ak bude ďalej trestnú činnosť popierať bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie výpoveďami svedkov, v takom prípade bude lepšie, ak bude k dispozícii vo väzbe. V prípade, že by obžalovaná bola žiadala účasť obhajcu, výsluch by bol uskutočnený inokedy, v prítomnosti obhajcu. Na otázku obhajcu uviedla, že má pocit, že povedala obžalovanej trestnú sadzbu za trestnú činnosť, za ktorú bola stíhaná. Pri výsluchu obžalovanej mala k dispozícii výsluch poškodenej. Nespomína si už, či sa pýtala na konkrétnosti uvedené vo výsluchu poškodenej. Predtým už bola podrobne vypočutá preto sa už ku všetkým momentom nevracali.

Svedkyňa M. okrem iného uviedla, že poškodená bola u nej celkom 12 krát, bolo to v priebehu januára až júna 2012. Súviselo to s tým, že detské oddelenie nemocnice požiadalo o konziliárne vyšetrenie poškodenej. Poškodená nemohla dva týždne spať, mala desivé sny o matke. Po prepustení z detského oddelenia si poškodenú objednala na vyšetrenie. Na vyšetrenia chodievala spolu so svojou starou matkou. Svoje zistenia uviedla do správ, vyplývalo z toho, že náhodne zazrela matku - obžalovanú a odvtedy začala mať desivé sny, nemohla spať. Poškodená mala príznaky posttraumatickej stresovej poruchy. Bolo to také zlé, že musela ísť ku pedopsychiatrovi, užívala lieky. Stará matka sa rozhodla to riešiť, poškodená sa obávala, že obžalovaná bude mať snahu poškodenú zobrať späť k sebe. Postupne ako chodievala poškodená k nej na kontroly, brala lieky, začal sa jej stav zlepšovať. K jej problému sa museli začať približovať postupne, pomaly. Kto prežije veľkú traumu má snahu spomienkam sa vyhýbať.

Poškodená si písala denníky, kde uvádzala tieto svoje desivé sny. Tieto sny sa týkali strachu z matky - obžalovanej. Postupne ako uviedla sa zdravotný stav poškodenej začal zlepšovať, od júna 2012 nie je s nimi v kontakte. Zdravotný stav poškodenej, odkedy podala stará matka návrh na zverenie poškodenej do starostlivosti otca, sa zlepšil. Na otázku prokurátora, či na základe prvotných informácií a prvotného vyšetrenia považovala zdravotný stav poškodenej za vážny, uviedla, že áno. Vykonaným liečením sa zdravotný stav poškodenej zlepšil, súviselo to aj s tým, že chodievala ku pedopsychiatričke MUDr. W.. V prípade, že poškodená v budúcnosti bude v tomto prostredí ako je, môže byť v poriadku. Na otázku obhajcu uviedla, že poškodená uvádzala niektoré skutočnosti, ktoré neboli známe starej matke, táto zase uvádzala určité skutočnosti, ktoré nemohla vedieť poškodená, napríklad skutočnosti z obdobia, keď mala poškodená 3 roky. Stará matka uviedla napríklad, že jej zmizli šperky, poškodená sa jej mala priznať, že ju na to naviedla obžalovaná. Spomínala, stará matka, že keď poškodenú vozili k matke, bývala napätá. Nevedeli si to spočiatku vysvetliť. Na otázku obhajcu, či si poškodená pamätala v roku 2012, hoci od roku 2010 bývala u starej matky, určité skutočnosti, ktoré zažila s obžalovanou, uviedla, že si pamätala emočne silné momenty. Tieto spomienky sa jej vrátili v súvislosti s tým, že uvidela obžalovanú niekde v meste. Na otázku, či poškodená jej popisovala aj obdobie rokov 2002 až 2007, keď bola malá, uviedla že áno, popisovala. Popisovala, že s matkou a otcom žila do svojich desiatich rokov, spolu s nimi býval nevlastný brat M. R.ý s ktorým mala dobrý vzťah. Uvádzala, že najhoršie to bolo, keď odišiel z domácnosti nevlastný brat. Rok potom odišiel zo spoločnej domácnosti aj otec. Potom sa celá situácia ešte zhoršila, ešte kým bol doma otec, dohliadal na to. Po jeho odchode bola obžalovaná k nej ešte horšia. Spomínal, že obžalovaná bola aj toho nevlastného brata. Hovorila, že sa o nich nestarala, nedávala im jesť, hovorila, že hladovali. Poškodená tvrdila, že matka ju bila od narodenia, čo si samozrejme nemohla pamätať, rukami, prípadne aj varechou. Taktiež hovorila, že bola bitá koženým opaskom, drevenou doskou na varenie. Tvrdila, že spolu s nevlastným bratom mali fialové podliatiny na nohách. Keď si to niekto všimol, tvrdila že spadla. Tieto skutočnosti stará matka nevedela, keby to bola vedela asi by to bola riešila. Poškodená tvrdila, že po odchode nevlastného brata ju obžalovaná bila pravidelne, podľa nálady, skoro každý deň. Údajne mala vykrikovať na poškodenú, že ju nenávidí, mala na ňu vyťahovať nôž. V ktorom období to malo byť presne neuvádzala, predpokladá, že to bolo po roku 2008 do roku 2010. Poškodená mala na nohách jazvy, tieto mali byť údajne spôsobené obžalovanou. Poškodenú mala tiež sácať do zrkadla, ťahať za vlasy. Taktiež mala obžalovaná hodiť po poškodenej horúcu žehličku ktorou jej mala popáliť predlaktie. Na otázku obhajcu uviedla, že poškodená je inteligentné dievča, na svoj vek je dobre vyvinutá, psychická stránka poškodenej je v norme. Nezistila tendencie u poškodenej, že by si niečo vymýšľala. Mala problém priblížiť sa k citlivým témam, ako uvádzala, približovali sa k tomu pomaly. Na ďalšiu otázku uviedla, že poškodenej nehovorila, aby si písala denník, už v období keď prišla k nej, si ho písala. Zrejme už v období, keď ležala v nemocnici na detskom oddelení. Na otázku predsedu senátu uviedla, že v roku 2010 sa presťahovala poškodená ku starým rodičom, bolo to preto, že matka uviedla, že sa už nevie o ňu starať. Na ďalšiu otázku predsedu senátu asi od akého veku si dieťa pamätá udalosti, uviedla, že je to individuálne, asi od troch rokov si pamätá viac, v prípade silných zážitkov je to už asi od troch rokov. Skutočnosťí, ktoré uvádzala poškodená boli typickým prejavom posttraumatickej stresovej poruchy, tieto skutočnosti neboli zo strany poškodenej hrané. Tieto skutočnosti neboli vymyslené. Na otázku obhajcu, či sa poškodená o týchto skutočnostiach rozprávala s niekým iným uviedla, že poškodená jej povedala, že matka jej zakázala o tomto s nikým hovoriť. Poškodená sa nezverovala s týmto ani starej matke. Stará matka nevedela všetko, hoci mala podozrenie v súvislosti s tým ako sa poškodená správala, keď sa vracala po víkend k matke. Nehovorila, že by sa bola s týmto zverovala kňazovi. Na otázku predsedu senátu uviedla, že neodporúčala poškodenej zapisovať si desivé sny do denníka, poškodená si to ale písala. Predpokladá, že potrebovala zo seba takýmto spôsobom to dostať. Na otázku obhajcu uviedla, že stará matka zrejme vedela o tých denníkoch.

Svedkyňa M. okrem iného uviedla, že poškodenú pozná, učila ju asi dva roky, do triedy prišla v 3. ročníku. Poškodená bola milé, zlaté dievča. Na svoj vek bola veľmi vyspelá. Uvažovala tak v súvislosti s tým ako sa vyjadrovala. Prišla spolu s matkou z Považskej Bystrice, zdalo sa jej, že je nahnevaná, že musela odísť odtiaľ, kde sa cítila dobre. V súvislosti s tým, čo je normálne, mala určitý problém v novom prostredí sa adaptovať. Poškodená v priebehu tých dvoch rokov mala veľa kamarátov, pekne kreslila, bola dobrá športovkyňa. Občas mala problémy s učením, mala v tomto smere výkyvy. Túto situáciu riešili s jej matkou. Na otázku obhajcu uviedla, že telesnú výchovu s poškodenou mala ona. Počas uvedeného obdobia dvoch rokov si na poškodenej nevšimla žiadne modriny. Chce uviesť, že učiteľ nechodieval do dievčenskej šatne. Na ďalšiu otázku uviedla, že poškodená mávala obdobia, keď bola smutná, na matku sa však nestážovala. Je to normálne a hlavne v prípade detí pochádzajúcich z rozvedeného manželstva, tieto deti to nemajú ľahké. Poškodená chodievala do školy oblečená športovo, v priemernom

oblečení. Na rodičovské združenia matka skôr nechodievala, chodila sa opýtať na prospech poškodenej individuálne, keď boli nejaké problémy. Na otázku predsedu senátu uviedla, že dievčatá na telocviku v tom období cvičili v tričku a dlhých teplákoch. Na ďalšiu otázku uviedla, že poškodená sa líšila od spolužiakov tým, že bola vyspelejšia asi o 2 roky. Nemysli tým fyzickú vyspelosť, skôr psychickú vyspelosť. Mala pocit, že je to dospelý človek v detskom tele. Poznala už napríklad taký moment ako je irónia. Vedela zhodnotiť, prípadne niečo skritizovať ako dospelý človek. Keď sa o niečom rozprávali, poškodená mala taký dospelý názor. Nebola taká pojašená, detská. Bola skôr taká smutná, zadumaná. Taktiež bola trochu uzavretá do seba. Nemala zvyk vyvádzať. Na otázku obhajcu uviedla, že si nespomína, že by ju bola poškodená oklamala. S poškodenou mala pekný vzťah, keď išla k starým rodičom a k otcovi, tešila sa.

Svedok Z. okrem iného uviedol, že je starým otcom poškodenej. Na otázku obhajcu, aby sa vyjadril ku spolužitiu rodičov poškodenej v Bojniciach uviedol, že mali k dispozícii byť, jeho manželka im dokúpila nábytok, ako tak boli zabezpečení. Na otázku, či syn mal sklony k požívaniu alkoholu uviedol, že vypil si, ale nechodil ožratý. Nevie uviesť, či poškodená, ktorá bola vtedy malá bola fyzicky trestaná zo strany obžalovanej, prípadne ich syna. Podľa jeho názoru však obžalovaná nebola až taká dobrá matka, keď prišla s poškodenou k nim museli poškodenú prebaľovať. Dieťa už vtedy trpelo. Keď sa potom odsťahovali na Sever, rozviedli sa, nevie uviesť čo bolo dôvodom rozvodu manželstva. V tom období už poškodená k nim nechodievala. Neskôr, keď sa presťahovali, manželka chodievala na víkendy brať poškodenú k nim. Osobne sa mu poškodená nesťažovala, že by bola zo strany obžalovanej, prípadne syna fyzicky týraná. Na poškodenej bolo vidieť, že má strach. Zdala sa mu byť doplašená. Na otázku obhajcu, aby povedal príklad uviedol, že taký príklad by uviedol skôr z Rajca. Nevidel v tom období na tele poškodenej zranenie. Nepočula, že by v tom období mala byť bitá remeňom. Na otázku obhajcu uviedol, že po rozvode, po odsťahovaní sa obžalovanej do Považskej Bystrice a do Rajca, chodieval pre poškodenú. Syn pre poškodenú nechodieval, vtedy tak ako teraz pracoval aj cez víkendy, prípadne do večera. V tom období zranenia poškodenej osobne nevidel, poškodená bola zase vyplašená. Keď išli do Bojníc bola veselá, na späťcestnej ceste musel aj dva alebo trikrát zastaviť, pretože jej bolo špatne. Na otázku obhajcu, či mala v Bojniciach nejakého kamaráta uviedol, že len medzi deťmi ako sa kamarátili. Neudržiavala bližší vzťah so synom, ktorého mala, priateľka ich syna. Na ďalšiu otázku uviedol, že potom čo poškodená bola zverená do starostlivosti ich syna rozprával sa s ňou o spoložití pred tým s matkou - obžalovanou, nikdy to nedopadlo dobre. Roztriasla sa, začala ju bolieť hlava. S manželkou sa poškodená na túto tému rozprávala skôr, tiež sa rozprávala s psychologičkou. Pred tou sa úplne otvorila. Nevie presne reprodukovat' o čom sa poškodená rozprávala s jeho manželkou. Manželka hovorila, že poškodená sa bude musieť dlhšie liečiť. Na otázku, či sa stretol s tým, že by poškodená klamala, uviedol že ako normálne dieťa. Nevie, že by si vymýšľala ako staršie dieťa. Je pravdou, ak má uviesť príklad klamstva poškodenej, že zaklamala v súvislosti so známkou v škole. Nevie uviesť aké známky dosahovala poškodená, keď žila s matkou. Na otázku prokurátorky uviedol, že tie zdravotné problémy pri návrate k matke sa bála poškodená povedať, keď už bola zverená do ich starostlivosti, starostlivosti otca, povedala, že sa bála matky - obžalovanej. Na ďalšiu otázku, čo im povedala poškodená, keď už bola zverená do ich starostlivosti, uviedol, že viacmenej komunikovala s jeho manželkou. Je pravdou, že povedala, že obžalovaná ju častokrát zmlátila, v Považskej Bystrici ju mala zhodiť na zem a tam ju zmlátiť. Spomína si na prípad, keď ju dovezli do Rajca, že obžalovaná ju hneď prešacovala, asi preto, aby zistila, či nemá nejaké peniaze. Manželka vždy dávala poškodenej nejaké peniaze. V súčasnosti s poškodenou nemajú problém, keď jej povedia, že má byť doma o siedmej hodine, dodrží to. Na otázku ako reagovala poškodená na ten prípad s tým klamstvom o známke, uviedol, že zostala zarazená. Zároveň, ale sa mu priznala sama a povedala, že päťku si už opravila. Toto bol jediný prípad kedy zistil, že poškodená klame. Na otázku predsedu senátu, či nemohli tie desivé sny poškodenej súvisieť aj s tým, že pozerala hororové filmy, uviedol, že nič také nepozera. Nemá žiadne také problémy súvisiace s dospievaním detí v jej veku, ako je napríklad alkohol alebo drogy. Na otázku predsedu senátu, či sa poškodená zverila s niečím takým ako je uvedené v obžalobe, uviedol že bol prítomný pri tom, keď povedala manželke o tom prípade so žehličkou.

Svedkyňa - poškodená maloletá A. Z. vo svojej výpovedi dňa 20. 02. 2013, ktorá bola podľa § 263 ods. 1 Trestnom poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovanej na hlavnom pojednávaní prečítaná, okrem iného uviedla, že najprv bývali v Bojniciach vedľa starej matky, asi dva alebo tri roky. Spomína si, že obžalovaná - matka ju už tam bila, bývali v byte vedľa bytu starej matky, zbila ju, že tam nemôže chodiť. Potom sa presťahovali na Sever, potom chodila do školy, potom sa presťahovali na Cigliansku ulicu, potom do Považskej Bystrice a neskôr do Rajca. Potom sa vrátili do Prievidze a potom sa dostala ku starej matke. Na sídlisku Sever chodila asi do 3. ročníka na ulici Energetikov. Keď sa presťahovali do Považskej Bystrice, bývali tam asi polroka, dokončila tam 3. ročník. V Rajci bola až do 6. ročníka. Keď

potom prišli do Prievidze, bývali u matkinho otca. Potom ju dala matka starej matke do Bojníc. Na otázku uviedla, že keď bola malá bývala s matkou, otcom, bratom M. R.. Keď sa presťahovali do Rajca, bývala len s matkou a jej priateľom Pavlom Michňom. Na otázku ako dlho býval s bratom uviedla, že keď mal 11 rokov, odsťahoval sa k otcovi. V tej dobe bývali na Ciglianskej ulici. Na otázku aké spomienky má v súvislosti s tým kým ešte bývali v Bojniciach uviedla, že väčšinou, keď išla ku starej matke, obžalovaná ju bila. Bolo to tak, že matka ich nechávala samých doma, keď sa vrátila bola nervózna, z ničoho nič ich zbila. Bolo to remeňom, prípadne doskou na krájanie. Na otázku ako často tieto bitky boli uviedla, že asi každý druhý deň, podľa toho akú mala náladu. Na otázku z akého dôvodu boli bitky uviedla, že proste prišla nervózna, prípadne nemala peniaze na cigarety, alebo na automaty, tak si to vybila na nich. Ako uviedla bývali vo vedľajšom byte ako stará matka, obžalovaná nechcela, aby chodili na dvor, ktorý mala stará matka, keď uvidela, že sa s ňou rozpráva, obžalovaná ju zdrapila dovnútra a bila ju. Na otázku, kedy ju prvýkrát zbila uviedla, že asi mala tri roky, vtedy išla na návštevu ku starej matke, bolo to preto. Na sídlisko Sever sa presťahovali keď mala 3 alebo 4 roky. Na otázku aby uviedla ďalšie bitky od obžalovanej, kým sa presťahovali na Cigliansku ulicu uviedla, že dostávala facky, niekedy aj remeňom, takým vojenským, ktorý mal otec, mal hrubú kožu a kovovú pracku. Dosť často ich strašila, že keď nebudú poslúchať, budú mať tetovačky na zadku od tej pracky. Na otázku, či s bratom niečo namietali v súvislosti s tou bitkou, uviedla že nemohli nič hovoriť, lebo, keď niečo povedali, tým viac ich bila. Keď bývali na sídlisku Sever, chodievala do škôlky. Najprv to bolo na ulici Energetikov, neskôr chodievala do škôlky v Bojniciach. Na otázku, aby sa vyjadrila, čo robievali ešte kým bývali v Bojniciach uviedla, že s bratom sa hrali, obžalovaná tá len ležala, pozerala televízor, nestarala sa o nič. Vôbec neupratovala ani nevarila, vždy im dala obed stará matka. Otec, kým bývali v Bojniciach bol doma v podstate každý večer, obžalovaná sa pred ním takto nesprával, vtedy hovorila, že sú jej zlatička. Na otázku prečo nepovedali otcovi niečo, uviedla, že obžalovaná sa vyhrážala, že keď to niekomu povie, ešte viac ju zbije. Na otázku ako vnímala tieto bitky uviedla, že skôr brala vinu na seba, že za to môže, ale keď už bola staršia, zamyslela sa nad tým, povedala si, že to nie je normálne, že nič neurobila. Po tých bitkách v Bojniciach mávala modriny, na stehnách, na zadku. Bolo to od tých variech a pracky od remeňa. Na otázku, či už vtedy mala nejaké psychické problémy, zlé sny, uviedla, že vtedy ešte nie. Na otázku prečo sa vlastne odsťahovali z Bojníc uviedla, že obžalovaná nemala rada starú matku, stará matka sa stále starala do nich. Obžalovaná prehovorila otca, aby predali byt a odsťahovali sa. Potom išli do podnájmu na sídlisko Sever. Keď bývali na sídlisku Sever, začala už chodiť do prvej triedy základnej školy. Na otázku, aby sa vyjadrila ako to bolo s obžalovanou po presťahovaní na sídlisko Sever, uviedla, že táto bola kľudnejšia, otec býval doma častejšie, ale keď sa išli s bratom učiť, veľmi rada si vymýšľala, keď čítala ako prváčka, obžalovaná niekoľkokrát odbehla za ňou do izby, keď videla, že si vymýšľa, strašne ju zbila, taktiež brata, vôbec sa s nimi neučila. Dávala jej facky, začala húkať po nej. Taktiež ju bila varechou a remeňom. Na otázku aké dlhé boli bitky uviedla, že kým sa nevynerváčila. Dala im zo tri facky, keď niečo povedali, alebo odvrávali, potom už zobrala aj remeň prípadne varechu. Trvalo to niekoľko minút, 2 - 3 minúty. Na otázku ako to vnímala, keď už bola staršia, uviedla že brat jej hovoril, aby si to nevšímala, že proste má také stavy. Brat už bol štvrták, vedel to lepšie. Na otázku aké časté boli bitky na sídlisku Sever, uviedla že dvakrát za dva týždne, raz za dva týždne, ako kedy. Keď bol otec doma, to už prišla k ním, že sa majú učiť, bola úplne milučká. V tej dobe sa už viac starala o domácnosť, zarábala si tak, že susedom opatrovala deti, keď oni boli v škole. V prípade, že niečo s bratom vystrájala, prípadne si neupratovala, potrestala ich tak, že ich dala kľačať do kúta. Niekedy tak boli aj 20 minút. Nemohli sa sťažovať, keď jej povedali že ich bolia kolená, niekoľkokrát ich dala kľačať navyše. Zo sídliska Sever sa odsťahovali, keď mala 8 rokov, asi mesiac po jej narodeninách. Vtedy sa presťahovali na Cigliansku ulicu. Pamätá si to, pretože po nejakom čase sa sťahovali s matkou od otca do Považskej Bystrice, bolo to začiatkom zimy. Na otázku, aby porovnala situáciu, keď bývali v Bojniciach a potom na sídlisku Sever, uviedla, že horšie o dosť to bolo v Bojniciach. Na sídlisku Sever to bolo lepšie, matka bola kľudnejšia, pretože starú matku nemala pri sebe. Po presťahovaní sa na Cigliansku ulicu to bolo najprv lepšie, matka si našla kamarátky, každú chvíľu bola s nimi vonku, s bratom sa učila, otec bola týždňovkách, matka chodila domov až večer. Trvalo to možno polroka. Potom už otec nechodil na týždňovky, chodil každý deň do roboty, odvtedy bola matka nervóznejšia, začala kradnúť otcovi peniaze, cigarety, po večeroch chodila preč hrať automaty. S bratom ich nechávala samých doma, aj keď bol otec v robote. Všetko museli upratavať s bratom, s bratom si varili. Na otázku, kto nakupoval uviedla, že ona s bratom, otec im dal peniaze, chodili na nákupy. Matka dala iba oprat', potom si ľahla na gauč a pozerala televízor. Obžalovaná ich nebrala ako vlastné deti, spolu s bratom sa cítili ako sluhovia. Aj vtedy ich dávala kľačať, na bratovi zlomila asi dve varechy. V jej prípade ju bijavala remeňom. Spomína si, že raz sa hrali s bratom na rodinu, akože sa hádali, obžalovaná myslela, že je to vážne. Vynadala im, keď jej povedali, že sa iba hrajú, zbila ich, že sa nemajú čo hádať. Na otázku aké následky mala po bitkách uviedla, že niekedy mala aj krvavé

šmuhy. Na otázku, či bola s tým u lekára, prípadne povedala niekomu o tom v škole, uviedla, že nemohla, obžalovaná sa vyhrážala, že ak niekomu toto ukáže, prípadne povie, že ich bije, že dostanú ešte viac. Je pravdou, že niekedy bol klud aj mesiac, dva mesiace. Na otázku uviedla, že brat potom odišiel, už keď bývali v Považskej Bystrici spomenula mu, že obžalovaná ju búchala o stenu. Brat odišiel, keď bývali na Ciglianskej ulici. Súviselo to s tým, že brat, ktorého obžalovaná bila ako ju, sa sťažoval svojmu otcovi a ten ho zobral k sebe. Na tej ulici potom zostala bývať s obžalovanou sama asi tri mesiace. Na otázku ako vnímala celú situáciu, uviedla, že cítila, že nič neurobila, nič neurobili, a ona ich z ničoho nič zbila, mala z toho divný pocit. Na otázku, či boli situácie, že by si ju bola obžalovaná pritúlila, uviedla, že nie, obžalovaná mala radšej jej brata. Mala pocit ako keby nebola jej dcéra. Sama jej povedala, že má radšej jej brata. Na otázku, čo bolo príčinou bitiek na Ciglianskej ulici uviedla, že najprv to, že si vymýšľala pri čítaní, potom ako že sa s bratom hádali, potom dostala nervy, pretože nemala peniaze, vybila si to na nich. Nedá sa ani spočítať koľkokrát dostala, keď bývali v Bojniciach, na sídlisku Sever a na Ciglianskej ulici. Bolo to niekoľko desiatokrát, strašne veľa ju bijavala. Na otázku prečo sa presťahovali do Považskej Bystrice uviedla, že obžalovaná si našla priateľa, s týmto odišli do Považskej Bystrice. Vtedy mala asi 9 rokov. Vtedy bývala s obžalovanou a jej priateľom. Boli tam asi 2 - 3 mesiace. Na otázku aké to bolo s obžalovanou, uviedla, že to bolo hrozné, začala vystrájať, koľkokrát jej nedala ani desiatu do školy, nedala jej jesť, tam je už viac bila, tam jej už búchala hlavu o stenu, o chladničku, zhodila ju na zem a dokopala ju. Na otázku prečo, uviedla, že lebo nemala peniaze, nemohla si kúpiť cigarety, bola nervózna. V jednom prípade jej povedala, že má byť doma o siedmej hodine, prišla domov bola minúta po siedmej hodine, obžalovaná mala po celej jedálni rozložené papiere, jeden papier nechtiac zhodila, bola strašne nervózna, tak ju dokopala, hodila o chladničku, o stenu. Potom išla do kúpeľne, cez celú stenu mali zrkadlo, keď sa umývala, prišla za ňou, otočila sa, začala do nej skákať, kričať po nej, potom ju sotila, vtedy rozbila zrkadlo. Zrkadlo rozbila lakťom, v lakti mala sklo, má z toho jazvu. Nebola s tým u lekára. Na otázku akým spôsobom ju dokopala, uviedla že ju zhodila na zem, dokopala ju do bedrovej kosti. Kopla ju asi osemkrát. Na otázku ako to bolo s tou hlavou o chladničku, uviedla, že jej chytila vlasy, obúchala ju o chladničku, potom o stenu. V tej dobe nebol prítomný jej priateľ. Keď sa vrátil, ošetrovali ju. Bitka trvala asi 10 - 15 minút. Na otázku, či tie kopance boli častejšie uviedla, že potom sa to stalo až v Rajci. V Považskej Bystrici dostalo facky, keď dostala trojku a prišla domov. Taktiež ju zbila, keď hrali pexeso a zbadala, že podvádza. Vtedy ju zbila. Na otázku ako pociťovala staršia toto správanie obžalovanej uviedla, že vtedy ju znenávidela. Lenže ona sa jej vyhrážala, že keď to niekomu povie, nepôjde do Bojníc a bude ju ešte viac biť. Vedela, že najhorší trest pre ňou je, keď nemôže ísť do Bojníc. Nesťažovala sa ani v škole, keď mala modriny nešla do školy. Správanie obžalovanej povedala bratovi, keď sa stretli v Bojniciach. Bolo to ešte v období, keď bývali v Považskej Bystrici. Na otázku koľkokrát do mesiaca mohla dostať facky, uviedla že možno dvakrát, trikrát. Na otázku, či sa pýtal priateľ obžalovanej, keď jej ošetroval lakeť čo sa stalo, uviedla, že obžalovaná mu povedala, že bola vonku na korčuliach a spadla. Ona mu nepovedala nič, obžalovaná jej povedala, aby mu to nepovedala. Rozbité sklo na zrkadle vysvetlila tým, že ho rozbila ona. Na otázku, či mala nejaké zranenia okrem toho lakt'a, uviedla, že mala modriny a monokel, bolo to od tých kopancov. Mala to asi dva týždne, vtedy nechodila do školy, matka bola v škole a niečo si vymyslela. Na otázku, či nemala problémy s hlavou, či ju nebolela, uviedla, že keď si kvokla začala sa jej točiť hlava. Bolo to dovtedy kým nešla prvýkrát do nemocnice v Rajci. V Rajci bývali štyri roky, potom išla do Bojníc, spadla zo schodov, zas ju začala bolieť hlava, stará matka išla s ňou do nemocnice, bolo zistené, že má na mozgu cystu, že to mala z tých tvrdých úderov na hlavu. Keď bývali v Považskej Bystrici chodila každý druhý víkend ku starým rodičom do Bojníc. Po presťahovaní do Rajca bývali u sestry obžalovanej priateľa. Bolo to niekoľko mesiacov kým obžalovaná s priateľom nedorobili dom. Potom sa presťahovali do toho domu. Prvý rok potom to bolo celkom dobre, priateľ obžalovanej chodil do práce, aj obžalovaná, mala sama izbu, potom obžalovaná mala problémy s pôžičkami, spolu s priateľom si zobrali veľa pôžičiek. Na otázku ako sa vtedy vyvíjal jej vzťah s obžalovanou uviedla, že sa jej vyhýbala, poriadne sa s ňou ne bavila, bála sa po tej bitke v Považskej Bystrici. Vykričala jej že, ak ešte raz položí na ňu ruku, pôjde k otcovi, pôjde za ním. Raz sa aj stalo, že im zavolala, že chce ísť bývať k nim, vtedy stará matka nevedela, že ju bije, ešte im to nepovedala. Až potom keď bývala u starého otca v Prievidzi, povedala starej matke ako ju mama bije. Keď bol priateľ obžalovanej v robote, taktiež starý otec, obžalovaná ju zbila. Dôvodom toho bolo, že nemala peniaze, prípadne prehrala peniaze na automatoch. Bila ju fackami, niekedy aj remeňom. Bolo to tak trikrát do mesiaca. Posledné dva roky ju zbila aj trikrát za týždeň. Taká bitka ako bola v Považskej Bystrici sa nezopakovala. Na otázku, či jej trieskala hlavu uviedla, že áno, keď telefonovala s otcom, že chce ísť bývať k nim, obžalovaná počúvala za dverami. Keď jej to vyčítala, obžalovaná začala po nej húkať, čo si to dovoľuje jej papulovať, udrela ju lakťom do bruchá, keď povedala že ju to boli, povedala že toto ju neboli, dala jej facku a stena jej dala druhú. Následkom bitiek mávala modriny, všimol si to

aj učiteľ Jánoš, učil náboženstvo v Rajci. Na telesnej výchove si to učitelia nevšimli, prezliekala sa na toalete. Kamarátky Z. E., G. G., M. Z., A. G. vedeli, že obžalovaná jej nedáva jesť, častokrát ju zavolali domov najesť sa. Veronika sama videla, že ju matka zbila pre nič, za nič. Kamarátky videli, že mala modriny, čo jej urobila obžalovaná. Pokiaľ jej obžalovaná nedala jesť, bolo to pretože si kúpila cigarety, išla hrať automaty a zostala bez peňazí. Rozkázala jej, že má upratať celý dom, že ona uprace kúpeľňu. Ona všetko upratala, toaleta zostala špinavá. Na otázku, či ju posielala obžalovaná zobrať uviedla, že keď nemali peniaze poslala ju vypýtať 10 alebo 20 euro od susedy. Keď to vypýtala, kúpila si cigarety. Susede pritom povedala, že potrebuje do školy, peniaze nevrátili. Na ďalšiu otázku uviedla, že keď nemali peniaze, obžalovaná povedala, či by nemohla zobrať starej matke prsteň. Bolo to potom, čo uvidela u nej prsteň, ktorý jej starí rodičia dali urobiť z prsteňa alebo obrúčky. Keď to videla obžalovaná, spýtala sa či by nemohla zobrať ďalší, že ona by ho dala do záložne a potom by kúpila jedlo, potom by ten prsteň vybrala. Postupne zobrala 3 prstene, založila ich, ale ich potom nevybrala. K tomu, aby to urobila ju nútila takým spôsobom, že hovorila, že nebude mať čo jesť. Na otázku ako vnímala situáciu v Rajci, keď sa zhoršila, uviedla že keď išla do Bojníc ku starým rodičom bola veselá, keď sa vracala späť obžalovanej bolo jej zle, vracala, nechcela ísť domov. Nechcela však povedať prečo, potom začala na ňou tlačiť stará matka, tak je potom všetko povedala. Vtedy obžalovanú už nenávidela, odvtedy ako ju prvýkrát zbila v Považskej Bystrici. Keď bývali v Rajci, keď ju stretla, vyháňala sa jej. Proste sa jej znechutila, nenávidí ju, vtedy sa jej bála, teraz už nemá prečo. Na otázku, či ešte má nejaké stopy po zraneniach uviedla, že má jazvu od toho zrkadla, na predlaktí má jazvu od žehličky. Stalo sa to v Rajci, žehlila si veci, prišla so svojimi vecami, že ich má ožehliť. Keď jej povedala, že má dosť svojich vecí, či si to nemôže ožehliť sama, chytila žehličku a hodila ju po nej. Kryla si tvár, rukou odrazila žehličku. Mala to potom nafúknuté, spravila sa jej jazva. Na nohách má jazvy potom ako ju bila remeňom a varechami. Remeňom ju udrela častokrát až do krvi. Nenosí krátke nohavice, už dva roky nechodí na kúpalisko, pretože sa za to hanbí. Jazvy, keď sa opáli, je vidieť. Na otázku kde bolo najhoršie uviedla, že najprv v Bojniciach a potom v Považskej Bystrici, v prípade tej bitky. V Rajci aj v tam to bolo dosť zlé. Tam už bola rozhodnutá, že to povie starej matke, stále sa na to odhodlávala. V tej dobe bola úplne vychudnutá, bolo to preto, že nebolo čo jesť. Taktiež mávala problémy so žalúdkom, z ničoho nič zvracala. Z Rajca sa odsťahovali, pretože priateľa obžalovanej zavreli pre neplatenie výživného, obžalovaná nemala peniaze, preto sa presťahovali k dedovi do Prievidze, ten však tiež nemal peniaze. Tam ju obžalovaná nebila, pred otcom si to nedovolila. Pred dedkom ju zhadzovala, že nemá rada ich rodinu. Keď potom dedkovi chcela všetkom porozprávať, nepočúval ju. Na otázku aký spánok mala v jednotlivých obdobiach uviedla, že spávala málo, mala stále stresy. Takéto problémy mala od Považskej Bystrice. Nemohla zaspáť, obávala sa, že obžalovaná za ňou príde, keď zaspala snívalo sa jej, že ju obžalovaná bije, mala také hnusné sny. Na otázku ako si to celé čo sa dialo s matkou spracovala, uviedla, že povedala starej matke čo matka robila s tými prsteňmi, pretože potom, keď stará matka zistila, že jej chýbajú prstene, priznala sa jej s tým. Dva týždne potom spadla zo schodov, strašne ju bolela hlava, išli do nemocnice na pohotovosť, urobil jej CT vyšetrenie, kde jej zistili tú cystu. V nemocnici bola asi dva týždne, urobili jej viaceré vyšetrenia, nakoniec povedali, že to má z tvrdých úderov na hlavu. Keď sa jej spýtali či padla na hlavu, povedala, že padla len na zadok, nakoniec povedala, že ju matka bájvala. Vtedy povedali, že to má určite z toho. Na ďalšiu otázku uviedla, že do denníka si písala svoje sny. Keď prišla bývať ku starej matke, stále sa jej snívalo, že si matka preň príde, že ju stále bije, že ju zabíja. Potom začala chodiť k lekárke Y. Tieto sny mala počas celej doby čo chodila k tejto lekárke, teraz už nie. Chodila tam možno polroka. Na otázku, či v súčasnosti má ešte nejaké problémy, či už fyzické, prípadne so žalúdkom uviedla, že ešte niekedy, keď uvidela ženu, ktorá sa podobala na matku. Stalo sa, že videla aj matku, táto ju nevidela, schovala sa pred ňou. Potom sa nevedela aj týždeň v škole sústrediť. V súčasnosti chodí k MUDr. W., berie aj lieky. Na otázku, aby ešte uviedla niečo čo jej zostáva ako zlá spomienka, uviedla, že keď sa pozrela do zrkadla videla sa ako svoja matka, nechce tak vyzeráť, keď niekto povie, že vyzerá ako matka, normálne chytí nervy a ide preč. Ešte zabudla povedať že, keď bývala v Rajci obžalovaná sa jej vyhrážala, že pôjde do detského domova, nepôjde k otcovi. Tiež jej povedala, že ju nemá rada, že ju má na starosti len pre peniaze, ktoré posielal otec ako výživné.

Na čísle listu 151 - 158 sa nachádza listinný dôkaz - denník A. Z.. V denníku sa okrem iného nachádzajú rukou napísané sny poškodenej Ako napríklad "Ach bože a zase zlý sen. Zase sa mi zdalo o mame. Snívalo sa mi, že som bývala s mužom a dvanástimi krásnymi detičkami na Havaji vo veľkom dome. Sedeli na pláži a opaľovali sa. Zrazu počujem ako moje deti strašne plačú a volajú o pomoc. Dobešla som za nimi a tam moja mama ich strašneabila. Úplne ich dorezala a vyťahovala z nich vnútornosti. A strašne sa pritom smiala. A vykrikovala mi, že deti ju opustili tak ani ja nebudem mať deti. Rozbehla som sa zachrániť deti, ale už dodýchali. Bola som celá rozklepaná a na zemi boli veľmi veľké a ostré nože od krvi. Vzala som ich a začala som sa rezať a vravela som že, keď už nemám deti nemá zmysel

žiť. Môj manžel dobehol za mnou a videl ma na zemi. Rýchlo za mnou pribehol a dával mi prvú pomoc, ale bolo to zbytočné. S plačom sa rozbehol za mamou a zabili ju zrazu sa niečo divné stalo. Prišiel môj ocino a ja aj moje deti ožili a všetci sme zase šťastne spolu žili. Keď má starká ráno zobudila bola som úplne divná - nervózna. "Zase sa mi snívalo o mame. Bola som s kamarátkou vonku. Kopali sme si na ihrisku. Ale zrazu sa všade zatmelo a Zoja tam zrazu nebola. Ale zjavila sa tam mama. Mama ma vzala k sebe. Žila v podivnej jaskyni. A tam ma strašne mučila. Hrozne ma bila, zase mi nedávala jesť a jedného dňa ma tak strašne zbila až do smrti." Nechcela som ísť k nej, ona je strašne zlá v živote som ju nemala rada, veď ani ona ma nemala rada. Do očí mi povedala, že ma nenávidí ako aj môjho otca. Podľa mňa má aj kvôli tomu tak strašne bítava. Ale ona bila aj môjho brata a jeho mala veľmi rada a všetko som si odskákala ja, keď on niečo spravil, tak aj tak zbila mama mňa. Raz keď sme ešte bývali v Považskej Bystrici tak mi mama nechcela dať jesť nedovolila mi jesť iba ona sa napchávala aj ja som sa iba s hladom a slzami v očiach dívala. Ešte má naschvál dráždila a keď som sa jej opýtala, či si aj ja môžem dať, tak ma strašne zbila dokopala na zemi a potom ma chytila silno za vlasy a silno ma otreskala o stenu a chladničku. "Bože dnes sa mi zase snilo o mame. Snívalo sa mi, že som bola v Rajci u druhých starých rodičov. Zabávala som sa s bývalými spolužiačkami. Naháňali sme sa hrali sme sa na schovávačku a ja som počítala. Išla som ich hľadať bežala som všelikade a zrazu som stretla mamu. Začala mi vyprávať, že ich zbytočne hľadám, lebo ich zjedla a teraz som ja na rade. Chytila ma za ruku tak silno až som ju mala červenú. Začala som kričať o pomoc, ale nikto ma nepočul všetci sa pred mamou schovali, aby ich nezjedla. Tak som sa začala strhávať, aby ma pustila, ale ona má ešte silnejšie chytila. Potom ma zhodila na zem a začala ma strašne biť. Začala som prosiť na kolenách nech ma nechá ísť, plakala som, ale ona začala agresívne škriekať, že ma zabije. V duchu som sa modlila, aby Boh pomohol, aby mama išla preč, aby ma nechala na pokoji. Ale nepomáhalo to, hodila ma zase o zem a začala mi rozrezávať brucho a strašne sa smiala, ja som sa tam zvíjala na zemi a ona so slinami mi začala jesť vnútornosti. Vybrala mi z tela srdce napichala do neho špendlíky, potom mi vybrala oči a poslala to ocinovi na pamiatku a na papier napísala "toto je tvoja dcéra" potom má už celú zjedla, ale krv si nabrala do fľašiek a každý večer ju pila."

Na čísle listu 176 - 177 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 03. 10. 2012. V správe je okrem iného uvedené, že dňa 12. 06. 2012 bol vykonaný s otcom poškodenej pohovor. Uviedol, že poškodená je v jeho starostlivosti na základe dohody s obžalovanou od decembra 2010. Poškodená navštevuje psychologičku, má diagnostikovanú posttraumatickú stresovú poruchu. Poškodená len nedávno povedala, že obžalovaná ju fyzicky neprimerane trestala a veľmi sa jej bála. Poškodená dňa 12. 06. 2012 pri pohovore bez prítomnosti otca uviedla, že k matke - obžalovanej pociťuje negatívne citové prejavy, pretože ich spolu s bratom fyzicky trestala. Po odchode brata z domácnosti (tento býva u svojho otca), ju fyzicky napádala, násilne sa k nej správala. Ako dôvod uviedla, že obžalovaná potrebovala peniaze a keď ich nemala, vybila si zlosť na nej. Bila ju vždy triezva, nie pod vplyvom návykových látok. Nikdy to nepovedala otcovi, pretože jej to obžalovaná zakázala a veľmi sa jej bála.

Na čísle listu 182 sa nachádza správa M. zo dňa 30. 03. 2012 po vyšetrení poškodenej. V správe, okrem iného, je uvedené, že podľa vyjadrenia poškodenej ju matka od narodenia týrala tak, že ju bila rukami, varechou, doskou na krájanie zeleniny, koženým opaskom s kovovou prackou, takto sa správala aj k svojmu synovi. Po jeho odchode vraj matka poškodenú bila hocikedy aj bez príčiny, podľa nálady, aj každý deň. Vyhŕžala sa deťom, že, ak to na ňu prezradia, tak ich zbije ešte viac. Vykrikovala, že poškodenú nenávidí, že ju zabije, raz vraj na ňu v kuchyni vytiahla na výstrahu nôž, vrieskala, že ju zabije, že nemá prečo žiť. Vtedy poškodená ušla do izby, bála sa pred matkou zamknúť, aby ju ešte viac neprovokovala. Poškodená má na lakti a na nohách i jazvy, vraj od matky ako ju bila a sácala do zrkadla, do výklenku v stene, trhala ju za vlasy a búchala jej hlavu o stenu a o chladničku. Matka po nej hodila horúcu žehličku popálila jej pravé predlaktie, všetko robila v triezvom stave. Lekárka v závere správy uviedla diagnózu poškodenej a to posttraumatickú stresovú poruchu.

Na čísle listu 263 - 266 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Žilina číslo 28 T 149/2011 zo dňa 06.02. 2012, právoplatný dňa 03. 12. 2012, ktorým bola obžalovaná uznaná vinou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a bol jej za to uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza číslo 2 Nt 4/2013 vyplýva, že uznesením zo dňa 30. 06. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 23 Tos 103/2015 zo dňa 22. 10. 2015 bol obžalovanej nevykonaný zvyšok trestu povinnej práce v trvaní 115 hodín, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina číslo 28 T 149/2011 zo dňa 06. 02. 2012, právoplatný dňa 03. 12. 2012 vo výmere 200 hodín, premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody 57 dní a 12 hodín. Z výkonu tohto trestu bola prepustená dňa 21. 01. 2016.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnila všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a) Trestného zákona, pretože týrala blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, vyvolávaním strachu a stresu a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchala po dlhší čas. Trestná činnosť obžalovanej, ktorá na hlavnom pojednávaní priznala trestnú činnosť len sčasti, priznala len, že poškodenú bila po zadku, ústach; je preukázaná najmä výpoveďou samotnej poškodenej z prípravného konania zo dňa 20. 02. 2013, ktorá bola so súhlasom prokurátora a obžalovanej podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní, taktiež výpoveďami znalkyne O., svedkov M. Z., Z. staršieho, Z. mladšieho, výpoveďou svedka R. v prípravnom konaní, obsahom oboznámeného denníka poškodenej, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, ktoré sa nachádzajú v spise, taktiež kópiami lekárskeho správ Mgr. Y., MUDr. W., ktoré sa nachádzajú v spise a taktiež ďalšími oboznámenými listinnými dôkazmi. Uvedené dôkazy jednotlivo a aj vo svojom súhrne tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Pokiaľ sa týka obrany obžalovanej, ktorá sa k spáchaniu trestnej činnosti priznala len sčasti, súd v tomto smere považuje jej obranu za účelovú, vedenú snahou zmierniť možné trestnoprávne následky svojho konania. V tejto súvislosti treba uviesť, že pri výsluchu dňa 17. 12. 2012, keď bola trestne stíhaná pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kde je trestná sadzba tri roky odňatia slobody až 8 rokov odňatia slobody a to v čase, keď už bol vypracovaný znalecký posudok PhDr. Melicheríkovej v ktorom konštatovala znalkyňa, že poškodená bola týraná a trpí posttraumatickou stresovou poruchou; obžalovaná sa priznala, že týrala poškodenú, uviedla, že ak znalkyňa hovorí, že poškodená bola týraná je jej to ľúto, že to malo na ňu takýto dopad. Uviedla, že spáchala skutok, za ktorý je trestne stíhaná, v plnom rozsahu sa priznáva, uznáva vinu a ľutuje svoje konanie. Námietky, ktoré v súvislosti s týmto priznaním a so zákonnosťou postupu vyšetrovateľov pri výsluchu nadniesla obžalovaná na hlavnom pojednávaní, boli vyvrátené výpoveďami vyšetrovateľov Sumilasa, Mgr. Chlupkovej na hlavnom pojednávaní. Títo potvrdili, že pri výpovedi obžalovanej 17. 12. 2012 postupovali štandardným procesným postupom, obžalovanú žiadnym spôsobom nenútili k priznaniu. Trestnú činnosť obžalovanej preukazuje najmä výpoveď poškodenej z prípravného konania. Táto výpoveď podrobným spôsobom podpisuje spôsob "výchovy" poškodenej obžalovanou v období od začiatku roku 2002 až do 27. 10. 2010, pričom tento spôsob "výchovy" obžalovanej podľa záverov znaleckého posudku a výpovede znalkyne O. M. na hlavnom pojednávaní spôsobil u poškodenej psychické utrpenie s duševnými bolesťami vo forme pocitov strachu, úzkosti, ochudobnenia bežných emócií, stratu pocitu bezpečia a istoty a približne od 08. 12. 2010 došlo u poškodenej pod vplyvom strachu, že by ju úrady zverili do starostlivosti matky ku spusteniu syndrómov posttraumatickej stresovej poruchy. Z výpovede poškodenej (narodená 10. 06. 1998) vyplýva, že približne už asi od troch rokov ju obžalovaná neprimerane fyzicky trestala, bila ju, fackala, udierala doskou na krájanie, varechou, remeňom a v tomto svojom konaní pokračovala aj po tom, čo sa presťahovali na Gorkého ulicu 13/9, Ciglianskú cestu 1113/ 111 a neskôr tiež v Považskej Bystrici, v Rajci. Obžalovaná postupne, najmä potom čo pre jej správanie voči nevlastnému bratovi poškodenej, M. R., sa tento odsťahoval k otcovi, stupňovala svoje zlé chovanie voči poškodenej, pričom podľa poškodenej najhorším spôsobom sa voči nej správala v Považskej Bystrici. V súvislosti s Považskou Bystricou poškodená podrobne vo svojej výpovedi popísala konflikt uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, tento konflikt považovala za najhorší zo strany obžalovanej a uviedla, že od toho obdobia začala obžalovanú nenávidieť. Podľa názoru súdu nie je potrebné v súvislosti s odôvodnením rozhodnutia v tejto časti rozsudku podrobne opakovať, čo poškodená zažila zo strany obžalovanej, súd v súvislosti s tvrdeniami poškodenej sa samozrejme zaoberal aj otázkou vieryhodnosti tvrdení poškodenej. Takú istú otázku riešila vo svojom znaleckom posudku znalkyňa PhDr. M., táto v odpovedi na otázku číslo 3, okrem iného, uviedla, že vieryhodnosť tvrdení poškodenej je zachovaná, nemá tendenciu konfabulovať, teda všeobecná vieryhodnosť je úplná. Špecifickú vieryhodnosť možno považovať z psychologického hľadiska za neúplnú, treba počítat so spomienkovými skresleniami udalostí spreď viac rokov, ktoré vnímala ako dieťa. Podľa znalkyne u poškodenej neboli zistené sklony ku klamstvu a výmyslu, má však tendenciu k sociálne žiaducim odpovediam, motivovanú neuroticky. Neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by priamo poukazovali na to, že bola k svojim výpoveďiam nahovorená inou osobou, prejavuje sa u nej vplyv starej matky na líčenie udalostí. O týraní začala hovoriť s časovým odstupom a to preto, že mala obavy z návratu k matke, zverila sa v plnej miere až psychologičke pri vyšetreniach. Nezverovanie sa s negatívnymi zážitkami je typickým rysom týraných osôb, v prípade poškodenej potlačanie negatívnych

zážitkov bolo obranným osobnostným mechanizmom. V súvislosti hodnotením vieryhodnosti tvrdení poškodenej poukazuje súd na vyjadrenie znalkyne PhDr. M. na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že samozrejme sa stáva, že poškodené deti si môžu určité skutočnosti v takom veku ako pri vyšetrení bola poškodená, vymyslieť, zároveň, ale uviedla že si nemyslí, že poškodená v tomto konkrétnom prípade si uvedené skutočnosti vymyslela, považuje skutočnosti, ktoré uvádzala za viery hodné, ešte sa nestretla vo svojej praxi, ak poškodená klamala, čo si nemyslí, s tak vieryhodným klamaním. Poškodená si v období, keď v súvislosti so zdravotnými problémami ležala v nemocnici a začala trpieť desivými snami, začala písať denník v ktorom uviedla niektoré skutočne desivé sny. Tento denník, kópia časti z neho, je konštatovaná vyššie a treba poukázať na to, že to bola iniciatíva samotnej poškodenej, ktorá na základe vlastného rozhodnutia si začala spisovať obsah týchto desivých snov. Svedkyňa M.. Y., ktorá približne v tej dobe začala vyšetrovať ako lekárka poškodenú, poprela, že by navrhla poškodenej v rámci terapie písanie denníka, uviedla, že to z terapeutického hľadiska nie je správne. Podľa názoru súdu začatie písania denníka poškodenou súvisí s tým, že v tom období sa riešila otázka, či poškodená naďalej zostane starostlivosťou otca a starých rodičov, u ktorých od konca roku 2010 bývala, prípadne či opätovne bude zverená do starostlivosťou obžalovanej. Táto obava poškodenej, podľa názoru súdu sa prejavila v tom, že začala trpieť nespavosťou, desivými snami. Vzhľadom na všetky hore uvedené argumenty a dôkazy súd považuje tvrdenia poškodenej a aj jej výpoveď z 20. 02. 2013 za vieryhodnú a za rozhodujúci dôkaz, ktorý priamo usvedčuje obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti. Ešte považuje súd za potrebné v súvislosti s obsahom tvrdením poškodenej uviesť to, že si nevie dosť dobre predstaviť, že by si poškodená určité závažné skutočnosti, vzhľadom na svoj vek a obsah uvedených skutočností, tieto skutočnosti vymyslela. Súd považuje za logické aj zdôvodnenie poškodenej prečo tak dlho tajila akým spôsobom sa obžalovaná voči nej dlhé roky správa. Sama to vo svojej výpovedi vysvetlila tým spôsobom, že spočiatku, keď bola menšia nevedomovala si závažnosť konania obžalovanej, hľadala chyby vo svojom konaní, až neskôr keď dospela pochopila, že nesprávne je konanie obžalovanej. Taktiež uviedla, že motiváciou utajovania správania obžalovanej boli vyhrážky zo strany obžalovanej, že v prípade, ak niekomu niečo povie bude ešte viac fyzicky potrestaná. Obžalovaná dokonca, podľa tvrdenia poškodenej, utajila svoje správanie sa voči poškodenej a aj nevlastnému bratovi pred svojím manželom a ďalšími partnermi, ktorí netušili akým spôsobom sa obžalovaná v ich neprítomnosti správa voči svojim deťom. Poškodená „až keď pocítila istotu, že sa už nevráti k obžalovanej, keď bola v starostlivosťou otca a starých rodičov, aj to až po určitej dobe v súvislosti s riešením iných zdravotných problémov, ktoré však súviseli s konaním obžalovanej v minulosti, sa zverila psychologičke Mgr. Y. ktorej postupne porozprávala akým spôsobom sa dlhé roky voči nej obžalovaná chovala. Nepriamo zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú obžalovanú výpovede svedkov starých rodičov poškodenej, manželov Z. a ich syna Z. mladšieho. Všetci títo traja svedkovia v podstate zhodne popísali zo svojho pohľadu skutočnosti, ktoré či už priamo alebo nepriamo v podaní poškodenej v súvislosti s obžalovanou a poškodenou zažili. Potvrdili, že potom čo sa poškodená zverila psychologičke M. o tom ako sa obžalovaná približne od roku 2002 až do 27. 10. 2010 správala voči poškodenej, poškodená im postupne uviedla, niekomu vo väčšej miere, niekomu v menšej miere, skutočnosti, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Je možné konštatovať, že neboli zistené zásadné rozdiely medzi výpoveďou poškodenej a výpoveďami uvedených svedkov. Tieto svedecké výpovede podľa názoru súdu tvoria nepriame dôkazy, ktoré usvedčujú v spojitosti s ďalšími vykonanými dôkazmi obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti. Títo svedkovia uviedli, že ešte v období, keď nebývala poškodená v ich spoločnej domácnosti, v období, keď bývala v Považskej Bystrici a v Rajci mali určité pochybnosti, podozrenia avšak žiadnu istotu. Poškodená totiž, keď chodievala na víkendy k nim do Bojníc sa veľmi tešila, na spätočnej ceste k obžalovanej - matke naopak sa necítila dobre, mala zdravotné problémy. Až dovtedy kým poškodená neprehovorila o konaní obžalovanej nevedeli si tieto zdravotné problémy vysvetliť. Obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti v prípravnom konaní usvedčoval aj syn, nevlastný brat poškodenej Marián R.. Tento v rámci výpovedí v prípravnom konaní uvádzal, že obdobným spôsobom ako voči poškodenej sa obžalovaná správala aj voči nemu, nakoniec vzhľadom na tieto skutočnosti si ho zobral do svojej starostlivosťou otec. Pokiaľ sa týka zmeny jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, súd si vysvetľuje túto zmenu, ktorú nevysvetlil, snahou svojej matke v konaní pred súdom pomôcť. V konaní pred súdom boli vypočutí aj ďalší svedkovia, ktorí sa vyjadrovali hlavne k obdobiu, keď poškodená žila s matkou - obžalovanou v Považskej Bystrici a v P. Tieto svedkyne, najmä spolužiačky a kamarátky poškodenej nepriamo, v niektorých momentoch aj priamo potvrdili tvrdenia poškodenej akým spôsobom sa obžalovaná správala voči poškodenej. Spolužiačky potvrdili že sa stávalo, že poškodená nemala zabezpečenú stravu v školskej jedálni, stávalo sa, že jej poskytli stravu zo svojho, taktiež potvrdili, že poškodená sa im zverila, že obžalovaná sa riadne nestará o domácnosť, že ju neprimerane fyzický trestá, v niektorých prípadoch pri nedostatku finančných prostriedkov ju posielala žobrať. Taktiež zo

svedeckých výpovedí starých rodičov je preukázané, že poškodená sa im s odstupom času, dodatočne priznala, že na podnet obžalovanej ukradla starým rodičom zlaté prstene, ktoré potom založila v záložni. Taktiež z priebehu dokazovania vyplynula skutočnosť, že obžalovaná v prípade, že nemala dostatok finančných prostriedkov bola nervózna, túto svoju nervozitu si dosť často vylievala na poškodenú, túto často, podľa názoru poškodenú niekoľko desiatokrát v žalovanom období, bezdôvodne zbila. Vykonané dokazovanie, podľa názoru súdu jednoznačne preukázalo, že obžalovaná spáchala trestnú činnosť, pre ktorú bola podaná obžaloba, preto súd uznal obžalovanú za vinnú zo žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaná ako vyplýva z registra trestov bola doteraz trikrát súdne trestaná, je nezamestnaná, doteraz nebola riešená v priestupkovom konaní. Posledné správy o povesti obžalovanej bližšie skutočnosti o obžalovanej neuvádzajú.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, taktiež zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a tiež na osobu páchatela a za použitia ustanovenia § 42 ods. 2, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanej trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 7 rokov, pre výkon trestu obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebola vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd pri ukladaní trestu neprihliadal na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a následne na to na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 1/2011 Z. z.. Podľa názoru súdu uložený trest v trvaní 7 rokov, síce pomerne prísny, ale trest uložený na dolnej hranici možnej trestnej sadzby vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovanej, dostatočne vystihuje fakt, že obžalovaná páchala trestnú činnosť po dlhú dobu, na maloletom dieťati, na vlastnej dcére - poškodenú a v súvislosti s trestnou činnosťou nie sú vylúčené ani dlhodobé, možno trvalé následky na zdraví poškodenú. Vzhľadom na túto skutočnosť, ktorá zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovanej, nie je možné podľa názoru súdu využiť možné zmierňujúce ustanovenia Trestného zákona ohľadne zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd ukladal obžalovanej súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaná spáchala trestnú činnosť skôr ako boli vyhlásené odsudzujúce rozsudky, v tomto prípade trestné rozkazy, Okresného súdu Žilina č. 28T 149/2011 a č. 3T 147/2013. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o trestoch v týchto trestných veciach. Súd zároveň v rámci adhézneho konania v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú stranu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, Šumperská 1, Prievidza s nárokom na náhradu škody na občiansko - súdne konanie, keďže uvedená poškodená strana na začiatku pojednávania uviedla, že požaduje náhradu škodu, túto však bližšie nevyčíslila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.